

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200167
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4020200167.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Lenky Kostolanskej, v právnej veci žalobcu: TOPNAD, a.s., Pod kalváriou 4602/72A, Topoľčany, IČO: 36 528 978, zastúpeného JUDr. Jurajom Gajdošíkom, advokátom, Miletičova 23, Bratislava, IČO: 42 050 804, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o správnej žalobe zo dňa 02. 04. 2020 proti rozhodnutiu žalovaného č. 100334113/2020 zo dňa 03. 02. 2020, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Na základe žiadosti Kriminálneho úradu finančnej správy a oznámenia o daňovej kontrole zo dňa 17. 10. 2017 sa u žalobcu mala dňa 09. 11. 2017 začať daňová kontrola dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2014 - december 2014 a dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2014. Na základe požiadavky žalobcu o zmenu termínu začatia daňovej kontroly bola dňa 06. 11. 2017 so štatutárnym zástupcom žalobcu spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, predmetom ktorého bolo začatie predmetnej daňovej kontroly.

2. Dňa 11. 01. 2018 bol spísaný úradný záznam z miestneho zisťovania v sídle žalobcu, ktorý predložil správcovi dane tam uvedené fotokópie dokladov (vrátane faktúr od dodávateľa FLER spol. s r. o.).

3. V podaní zo dňa 02. 02. 2018 správca dane vyzval spoločnosť SAMOS SLOVAKIA s. r. o. (právny nástupca spoločnosti FLER spol. s r. o.) na súčinnosť a zapožičanie tam uvedených dokladov týkajúcich sa zdaňovacích období apríl 2014 - december 2014 a obchodného vzťahu spoločnosti FLER spol. s r. o. a žalobcu. Zásielka sa vrátila správcovi dane s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát je neznámy.

4. Dňa 28. 03. 2018 správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní, na ktorom bol za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu vypočutý svedok U. F. (bývalý konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o.).

5. Spoločnosť SK-NIC, a.s. v podaní zo dňa 16. 04. 2018 oznámila správcovi dane požadované údaje o doméne netky.sk. Registrátorom tejto domény v rokoch 2014 až 2015 bola spoločnosť TOPZONE, s.r.o., ktorá bola od začiatku roku 2014 do 18. 06. 2014 aj držiteľom domény a od 19. 06. 2014 do

súčasnosti je držiteľom domény používateľ s identifikátorom MARO-0270 (fyzická osoba L. F.). Ďalšie požadované údaje oznámila v podaní zo dňa 04. 06. 2018, prílohou ktorého boli dva návrhy (návrh spoločnosti TOPZONE, s.r.o. a návrh fyzickej osoby nepodnikateľa L. F. zo dňa 29. 11. 2013) na uzavretie rámcovej zmluvy so spoločnosťou SK-NIC, a.s..

6. Dňa 19. 04. 2018 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní za účasti štatutárneho a splnomocneného zástupcu žalobcu, predmetom ktorého bolo overenie zobrazenia reklamných bannerov na úvodnej stránke portálu www.netky.sk na CD nosičoch predložených k výkonu daňovej kontroly.

7. Správcovi dane bola predložená notárska zápisnica N 239/2017 Nz 10839/2017 NCRI 11067/2017 zo dňa 30. 03. 2017, predmetom ktorej bola zmluva o zlúčení nástupníckej spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. a siedmich zanikajúcich spoločností (medzi nimi i spoločnosť FLER spol. s r. o..

8. Dňa 09. 05. 2018 správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní, na ktorom bol vypočutý štatutárny zástupca žalobcu, ktorý podal vysvetlenie k predloženým účtovným dokladom.

9. JUDr. L. F. LL.M. podal na základe výzvy správcu dane vyjadrenie zo dňa 20. 06. 2018 a vyjadrenie zo dňa 26. 06. 2018 podala na základe výzvy správcu dane i spoločnosť TOPZONE, s.r.o., ku ktorému pripojila zmluvu o registrácii a správe domény zo dňa 02. 06. 2010 medzi ňou ako poskytovateľom a U. F. ako účastníkom, predmetom ktorej bola registrácia domény s názvom netky.sk, pričom registrátorom a proxy držiteľom domény je poskytovateľ a účastník má právo na používanie domény.

10. Dňa 28. 06. 2018 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, na ktorom bol ako svedok vypočutý Mgr. J. C. (obchodný riaditeľ žalobcu).

11. Správca dane zaslal formulár žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií pre českú finančnú správu a z toho dôvodu rozhodnutím zo dňa 24. 08. 2018 prerušil predmetnú daňovú kontrolu u žalobcu od 27. 08. 2018. Dňa 16. 11. 2018 bola správcovi dane doručená odpoveď českej finančnej správy a v podaní zo dňa 16. 11. 2018 oznámil žalobcovi, že v uvedený deň pominul dôvod prerušenia daňovej kontroly a pokračuje sa v jej výkone.

12. Spoločnosť MAFRA Slovakia, a.s. poskytla správcovi dane v podaní zo dňa 28. 11. 2018 informácie o postupe pri fiktívnom stanovení ceny na <https://hnonline.sk/> na úvodnej stránke pre reklamný formát „banner“. Vyjadrenie zo dňa 29. 11. 2018 podala i spoločnosť Zoznam, s.r.o.

13. U. P. (konateľ spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. od 18. 07. 2014) poskytol písomné vyjadrenie zo dňa 10. 12. 2018.

14. Dňa 11. 12. 2018 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, na ktorom boli zástupcovia žalobcu oboznámení s úkonmi vykonanými v priebehu daňovej kontroly a žalobca podal písomné vyjadrenie.

15. Správca dane spísal dňa 03. 01. 2019 protokol z daňovej kontroly, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 07. 01. 2019. V protokole (v časti apríl 2014) správca dane okrem iného uviedol zistenie, že žalobca ako platiteľ dane z pridanej hodnoty si v zdaňovacom období apríl 2014 neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie tejto dane z faktúry č. 3004201403 od dodávateľa FLER spol. s r. o. Z kontrolného výkazu tejto spoločnosti za uvedené zdaňovacie obdobie správca dane zistil, že si uplatnila odpočítanie dane z pridanej hodnoty z faktúr od jediného dodávateľa Moiled s.r.o. a táto si podľa kontrolného výkazu uplatnila odpočítanie dane z faktúr od spoločnosti GO4IT s.r.o. ako jediného dodávateľa. Táto spoločnosť podala daňové priznanie za II. štvrťrok 2014, v ktorom uviedla výsledný vzťah k štátnemu rozpočtu v sume 248,81 eur a zanikla dňa 11. 04. 2015, pričom jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť WTB, s. r. o., ktorá bola dňom 17. 05. 2017 ex offa vymazaná z obchodného registra. Spoločnosti FLER spol. s r. o., Moiled s.r.o. GO4IT s.r.o. vytvorili umelý reťazec bez ekonomickej podstaty s účelom formálneho vykázania obchodných transakcií. Žalobca podal k protokolu písomné vyjadrenie zo dňa 23. 01. 2019.

16. Dňa 12. 03. 2019 správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní za prítomnosti zástupcov žalobcu, predmetom ktorého bolo prerokovanie pripomienok žalobcu k protokolu. Dňa 26. 03. 2019 bola spísaná ďalšia zápisnica o ústnom pojednávaní, predmetom ktorého bola oprava chýb v zápisnici zo dňa 12. 03. 2019. Žalobca podal písomné vyjadrenie zo dňa 10. 04. 2019.

17. Správca dane výzvou zo dňa 20. 03. 2019 vyzval spoločnosť JKH PLUS s.r.o. (právny nástupca spoločnosti Moiled s.r.o.) na predloženie dokladov a dokumentov týkajúcich sa spoločnosti Moiled s.r.o.. Spoločnosť na výzvu nereagovala.

18. Na deň 05. 06. 2019 boli predvolaní svedkovia U. P. a U. F., ktorí sa nedostavili na pojednávanie. Podľa úradného záznamu zo dňa 12. 06. 2019 správca dane nahliadol do daňového spisu spoločností Moiled s.r.o., FLER spol. s r. o. a GO4IT, s.r.o. a vyhotovil si z nich fotokópie tam uvedených listín (vrátane zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 06. 05. 2015, na ktorom bol vypočutý Q. Y. ako konateľ spoločnosti Moiled s.r.o. a predmetom ktorého bolo preverenie obchodných aktivít a dokladov medzi spoločnosťami Moiled s.r.o., GO4IT s.r.o. a FLER spol. s r. o. za zdaňovacie obdobie august a september 2014).

19. Dňa 20. 06. 2019 správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní, predmetom ktorého bolo oboznámenie žalobcu s úkonmi vykonanými vo vyrubovacom konaní a žalobca podal písomné vyjadrenie zo dňa 04. 07. 2019.

20. Ďalšiu zápisnicu o ústnom pojednávaní spísal správca dane dňa 04. 09. 2019 a jeho predmetom bolo oznámenie stanoviska správcu dane k vyjadreniu žalobcu zo dňa 04. 07. 2019. Správcovi dane bola predložená zmluva o reklame zo dňa 02. 01. 2015 uzavretá medzi žalobcom ako objednávateľom a spoločnosťou FLER spol. s r. o. ako obstarávateľom.

21. Súčasťou spisu je i faktúra č. 3004201403 zo dňa 30. 04. 2014 vystavená dodávateľom FLER spol. s r. o. pre odberateľa - žalobcu na sumu 12.000,- eur (z toho daň z pridanej hodnoty v sume 2.000,- eur) s predmetom fakturácie „úvodná stránka (www.netky.sk) reklama - elektronický reklamný banner s odkazom mesiac apríl 2014).

22. Správca dane vydal dňa 16. 09. 2019 rozhodnutie, ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 2.000,- eur za zdaňovacie obdobie apríl 2014 (daň vyrubená podaným daňovým priznaním vrátane dodatočného daňového priznania v sume 15.883,01 eur, daň zistená správcom dane vo vyrubovacom konaní v sume 17.883,01 eur a rozdiel dane v sume 2.000,- eur). Žalobca podal proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie zo dňa 05. 11. 2019.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

23. O podanom odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 03. 02. 2020 tak, že rozhodnutie správcu dane zo dňa 16. 09. 2019 potvrdil.

24. V odôvodnení svojho rozhodnutia opísal skutkový stav zistený správcom dane v priebehu daňovej kontroly. Žalobca si v kontrolovanom zdaňovacom období (apríl 2014) uplatnil odpočítanie dane v sume 2.000,- eur z dodávateľskej faktúry č. 3004201403 zo dňa 30. 04. 2014 (v celkovej sume 12.000,- eur, z toho základ dane v sume 10.000,- eur, daň z pridanej hodnoty v sume 2.000,- eur) za dodané služby (reklamno-propagačné služby na spravodajskom portály www.netky.sk, úvodná stránka, reklama - elektronický banner s odkazom - apríl 2014) od dodávateľa FLER spol. s r. o.. Správca dane preveroval túto formálne deklarovajúcu realizáciu zdaniteľného plnenia v spoločnosti uvedeného dodávateľa. Od 26. 11. 2013 do 01. 06. 2016, teda i v čase uskutočnenia zdaniteľného plnenia, bol jediným konateľom spoločnosti FLER spol. s r. o. U. F., a od 01. 06. 2016 bol jej konateľom U. P. (s adresou v Českej republike). Spoločnosť FLER spol. s r. o. zanikla dňa 26. 04. 2017 v dôsledku zlúčenia, pričom jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť SAMOS SLOVAKIA s. r. o., ktorej konateľom bol do 18. 07. 2014 P. U., od 18. 07. 2014 je konateľom spoločnosti U. P. a od 13. 09. 2014 je spoločníkom EC4B INTERNATIONAL, INC. 196th ST SW 201 7127, Lynnwood 980 36, Spojené štáty americké. Správca dane za účelom preverenia práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty zaslal spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. (právny nástupca spoločnosti FLER spol. s r. o.) výzvu na predloženie účtovných a daňových dokladov spoločnosti FLER spol. s r. o. za zdaňovacie obdobie apríl - december 2014 a všetky písomnosti týkajúce sa obchodných vzťahov spoločnosti FLER spol. s r. o. a žalobcu v roku 2014. Písomnosť sa vrátila správcovi dane s poznámkou „adresát neznámy“.

V priebehu daňovej kontroly ďalej vypočul ako svedka U. F. (bývalý konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o. v čase, kedy sa mal uskutočniť kontrolovaný zdaniteľný obchod), ktorý potvrdil spoluprácu so žalobcom, vystavenie faktúry, zrealizovanie reklamy a úhradu faktúry. O svojich tvrdeniach nepredložil žiadne dôkazy z dôvodu, že všetku dokumentáciu spoločnosti FLER spol. s r. o. odovzdal spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. pri zlúčení spoločností. Správca dane vyjadrenia svedka bez predloženia dôkazov nepovažoval za preukázanie skutočného dodania služby spoločnosťou FLER spol. s r. o. žalobcovi, a preto za účelom preverenia zdaniteľného plnenia a získania dokumentov spoločnosti FLER spol. s r. o. zaslal žiadosť o medzinárodnú výmenu informácií, ktorou požiadal českú finančnú správu o vypočítanie U. P. (konateľ spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o., t. j. právneho nástupcu spoločnosti FLER spol. s r. o.), ktorého následne predvolal ako svedka. Tento sa k správcovi dane nedostavil, nepredložil ani doklady týkajúce sa spoločnosti FLER spol. s r. o. z dôvodu, že ich s odstupom času nie je možné vyhľadať. V priebehu ďalšieho konania správca dane vykonal ďalšie pojednávania dňa 09. 05. 2018, na ktorom vypočul Ing. U. T. (predseda predstavenstva u žalobcu) a pojednávania dňa 28. 06. 2018, na ktorom vypočul Mgr. C. (obchodný riaditeľ u žalobcu), o čom spísal zápisnice o ústnom pojednávaní. Následne správca dane vykonal pojednávania dňa 19. 04. 2018, predmetom ktorého bolo overenie zobrazenia reklamných bannerov na úvodnej stránke portálu www.netky.sk. V rámci tohto pojednávania žalobca predložil CD nosiče, na ktorých sa nachádzal predmet plnenia dodávateľských faktúr od spoločnosti FLER spol. s r. o. Správca dane mal k dispozícii CD nosiče priložené k dodávateľským faktúram účtovaným v roku 2015 a požiadal Ing. B. (externý finančný riaditeľ žalobcu) o predloženie CD nosičov, ktoré sa vzťahujú k dodávateľským faktúram od spoločnosti FLER spol. s r. o. účtovaným v roku 2014. Ing. B. správcovi dane ukázal printscreen obrazovky z roku 2014, kde sa nachádzala reklama spoločnosti TOPNAD, a.s. na stránke netky.sk. Bol prítomný aj štatutárny zástupca spoločnosti Mgr. R. T., ktorý nemal vedomosť o tom, že by spoločnosť TOPNAD, a.s. mala CD nosiče s vyobrazením reklamy spoločnosti na portály netky.sk za rok 2014. Ing. B. si vytvoril printscreen obrazovky z reklamy za august 2015.

Ďalšie informácie správca dane získal z verejne dostupných informácií v obchodnom registri SR a nahliadnutím do spisu daňových subjektov GO4IT s.r.o. a Moiled s.r.o. Z informačného systému finančnej správy správca dane zistil, že v roku 2015 sa v rámci miestneho zisťovania v sídle spoločnosti FLER spol. s r. o. správcovi dane nepodarilo s touto spoločnosťou skontaktovať (na adrese sídla nebola zastihnuteľná, na prevzaté zásielky správcu dane nereagovala). Z kontrolného výkazu spoločnosti FLER spol. s r. o. vyplynulo, že táto spoločnosť si v zdaňovacom období apríl 2014 uplatnila odpočítanie dane z dodávateľských faktúr od jediného dodávateľa spoločnosti Moiled s.r.o. Táto spoločnosť dňom 05. 03. 2016 zanikla a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť LesSem s.r.o., ktorá bola zrušená dňa 20. 07. 2017 v dôsledku zlúčenia a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť JKH PLUS s.r.o. Spoločníkom spoločnosti JKH PLUS s.r.o. je od 13. 09. 2014 spoločnosť EC4B INTERNATIONAL, INC. 196th ST SW 201 7127, Lynnwood 980 36, Spojené štáty americké a konateľom je U. P. (s adresou v Českej republike). Rovnakého spoločníka a konateľa má aj spoločnosť SAMOS SLOVAKIA s.r.o. ako právny nástupca spoločnosti FLER spol. s r. o., ktorá je priamym dodávateľom žalobcu.

Z kontrolného výkazu spoločnosti Moiled s.r.o. vyplýva, že v zdaňovacom období august 2014 si táto spoločnosť uplatnila nárok na odpočítanie dane z faktúr od jediného dodávateľa, a to od spoločnosti GO4IT s.r.o., ktorá dňa 11. 04. 2015 zanikla a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť WTB, s. r. o., ktorá bola dňom 17. 05. 2017 ex offo vymazaná z obchodného registra.

V zdaňovacom období apríl 2014 si spoločnosť FLER spol. s r. o. uplatnila odpočítanie dane z dodávateľských faktúr len od dodávateľa Moiled s.r.o. a táto si uplatnila odpočítanie dane z pridanej hodnoty len od spoločnosti GO4IT s.r.o., ktorej v zdaňovacom období II. štvrťrok 2014 nevznikla daňová povinnosť z dodania služby, ale z dôvodu uvedenia dane vo faktúre. Daňové subjekty vytvorili umelý reťazec plnení bez ekonomickej podstaty, s účelom formálneho vykázania obchodných transakcií. Správca dane poukázal na fakt, že žalobca svojim neobozretným konaním vo vzťahu k novému obchodnému partnerovi sám umožnil deklarovanému dodávateľovi reklamných služieb, t. j. spoločnosti FLER spol. s r. o. získať neoprávnený daňový prospech. Spoločnosť FLER spol. s r. o. daň fakturovanú žalobcovi do štátneho rozpočtu neodviedla, nakoľko si ju ponížila prostredníctvom faktúry od dodávateľa Moiled s.r.o., ktorý taktiež uviedol faktúry na výstupe len formálne a nárokoval si daň na vstupe od dodávateľa - spoločnosti GO4IT s.r.o., u ktorého sa daň z pridanej hodnoty stala splatnou len jej uvedením na faktúre. Správca dane preverovaním zistil, že bol narušený princíp neutrality dane z pridanej hodnoty, ktorý spočíval v nárokaní odpočítania dane z pridanej hodnoty, pričom nebola

odvedená na začiatku umelo vytvoreného reťazca spoločností: GO4IT s.r.o. - Moiled s.r.o. - FLER spol. s r. o. (deklarovaný dodávateľ žalobcu) a nebola odvedená ani v priebehu reťazca, nakoľko zúčastnené daňové subjekty daň vykazovali len formálne.

Správca dane za účelom overenia tvrdenia žalobcu, že cena za poskytnutie reklamných služieb spoločnosťou FLER spol. s r. o. bola najvýhodnejšia, v ďalšom konaní získal cenové ponuky od spoločností Zoznam, s.r.o. a MAFRA Slovakia, a.s. Tieto spoločnosti na požiadanie správcu dane vypracovali porovnateľnú (fiktívnu) cenovú ponuku služby uvedenej na faktúrach a zmluve (zmluva o reklame medzi spoločnosťou žalobcu a spoločnosťou FLER spol. s r. o. zo dňa 02. 01. 2015 uzavretá na dobu určitú od 01. 01. 2015 do 31. 01. 2015) od dodávateľa FLER spol. s r. o. ako predmet plnenia. Správca dane týmto spôsobom zistil, že cena za reklamné služby poskytnutá spoločnosťou FLER spol. s r. o. výhodná nebola.

V ďalšom konaní správca dane preveroval i tvrdenie svedka U. F., ktorý na pojednávaní dňa 28. 03. 2018 uviedol, že spoločnosť FLER spol. s r. o. bola majiteľom spravodajského portálu netky.sk. Spoločnosť SK-NIC, a.s. (správca internetovej domény najvyššej úrovne.sk) oznámila, že od začiatku roku 2014 do 18. 06. 2014 bol držiteľom dotknutej domény registrátor TOPZONE, s.r.o., od 19. 06. 2014 až do súčasnosti sa držiteľom dotknutej domény stala fyzická osoba JUDr. L. F.. Každý držiteľ v rokoch 2014 - 2015 mal so spoločnosťou SK-NIC, a.s. uzatvorenú rámcovú zmluvu. Na základe týchto skutočností správca dane konštatoval, že vlastníkom spravodajského portálu netky.sk nebola v kontrolovaných mesiacoch spoločnosť FLER, spol. s r. o., ale spoločnosť TOPZONE, s.r.o.

Správca dane na základe všetkých týchto zistení dospel k záveru, že žalobca v priebehu daňovej kontroly nepredložil relevantné dôkazy preukazujúce reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov, čím nesplnil podmienku práva na odpočítanie dane podľa ust. § 49 ods. 1 nadväzne na ust. § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 222/2004 Z. z.), kedy platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň uplatnená iným platiteľom dane v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané. Žalobca ako daňový subjekt nepreukázal reálne uskutočnenie zdaniteľného plnenia dodávateľom uvedeným na faktúre, a tým nepreukázal vznik daňovej povinnosti u jeho dodávateľa, t. j. v spoločnosti FLER spol. s r. o.

Správca dane postupoval pri výkone daňovej kontroly u žalobcu v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. ako i zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 563/2009 Z. z.), pričom vykonal nielen formálnu kontrolu predložených dokladov, ale skúmal aj realnosť zdaniteľných obchodov a na základe uvedených zistení neuznal žalobcovi právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty za kontrolované zdaňovacie obdobie v sume 2.000,- eur.

25. V ďalšej časti svojho rozhodnutia žalovaný reagoval na námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane. Uviedol, že zákon č. 222/2004 Z. z. stanovil pre dokazovanie nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty prísnejšie podmienky ako pri iných druhoch daní. Z dikcie ust. 49 ods. 1, 2 tohto zákona vyplýva, že právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Žalobcovi ako daňovému subjektu by vzniklo právo na odpočítanie dane od deklarovaného dodávateľa FLER spol. s r. o. len v prípade, ak by pri tomto tovare alebo službe vznikla tomuto dodávateľovi daňová povinnosť. Realizáciu obchodných transakcií preukázal iba jeden obchodný partner t. j. žalobca, a preto nie je možné vysloviť záver, že uskutočnenie obchodného prípadu bolo preukázané. Samotné vyjadrenia svedka, bývalého konateľa spoločnosti FLER spol. s r. o. k preverovaným skutočnostiam nie je možné považovať za preukázanie skutočného dodania služby touto spoločnosťou žalobcovi. Z vykonaného dokazovania a zo zistených skutočností je zrejmé, že reklama vykonaná bola. Žalobca si uplatnil právo na odpočítanie dane zo spornej faktúry od dodávateľa FLER spol. s r. o., pričom nepreukázal, že uvedené dodanie bolo reálne uskutočnené týmto dodávateľom. Svedok U. F. (bývalý konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o.) nepredložil žiadne účtovné doklady, ktoré by podložili jeho tvrdenie o priznaní a odvedení dane zo spornej faktúry. Účtovné doklady požadované správcou dane, týkajúce sa spoločnosti FLER spol. s r. o., nepredložila ani spoločnosť SAMOS SLOVAKIA s. r. o. (právny nástupca spoločnosti FLER spol. s r. o.) a na výzvu správcu dane ich nepredložil ani svedok U. P. (konateľ spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o.). Svedok U. F. nepredložil správcovi dane ani protokol o odovzdaní účtovných dokladov spoločnosti FLER spol. s r. o.. Správca dane nadobudol oprávnené pochybnosť, či údaje uvedené na faktúre od spoločnosti FLER spol. s r. o. odrážajú skutočnosť a či dodávateľ na nich uvedený je reálnym priamym dodávateľom plnenia pre

žalobcu. Doklady, ktoré predložil žalobca obsahovali popis dodávaného zdaniteľného plnenia, ale tieto doklady sú však bez predloženia relevantných dôkazov nepreskúmateľné. Žalovaný bol toho názoru, že žalobca v priebehu daňovej kontroly ako aj vyrubovacieho konania nevedel preukázať reálne naplnenie deklarovaného obchodu medzi ním a deklarovaným dodávateľom FLER spol. s r. o.

K ďalšej námietke žalobcu spočívajúcej v tom, že správca dane nepreukázal, že dodanie služby bolo poskytnuté inou osobou ako dodávateľom (spoločnosťou FLER spol. s r. o.) žalovaný uviedol, že v procese výkonu daňovej kontroly uplatňuje správca dane pri dôkaznej povinnosti daňového subjektu prejednávaciú zásadu, nie vyhľadávaciú. Uvedené znamená, že správca dane nie je povinný vyhľadávať dôkazy svedčiace v prospech žalobcu, ale je oprávnený zákonným spôsobom získať a použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane.

Správca dane, za účelom preverenia zdaniteľného plnenia získal informácie z verejne dostupných zdrojov (obchodného registra SR), z kontrolných výkazov a nahliadnutím do spisu daňových subjektov FLER spol. s r. o., GO4IT s.r.o. a Moiled s.r.o., pričom takto získané informácie podrobne popísal v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 16. 09. 2019 na strane 8 až 10. Správca dane na základe šetrenia zistil, že v zdaňovacom období apríl 2014 si spoločnosť FLER spol. s r. o. uplatnila odpočítame dane z dodávateľských faktúr len od dodávateľa Moiled s.r.o. a táto spoločnosť si uplatnila odpočítanie dane z pridanej hodnoty len od spoločnosti GO4IT s.r.o., ktorej v zdaňovacom období II. štvrtrok 2014 nevznikla daňová povinnosť z dodania služby, ale z dôvodu uvedenia dane na faktúre. Daňové subjekty, ktoré vytvorili umelý reťazec plnení bez ekonomickej podstaty, s účelom formálneho vykázania obchodných transakcií, vykazovali v daňových priznaniach vysoké obraty a nízke daňové povinnosti. Ak by žalobca konal aspoň s minimálnou mierou opatrnosti a obozretnosti v obchodnom styku, tak by zabránil svojej účasti na vykonštruovanom obchodnom reťazci, ktorý je poznačený podvodom. V prípade, že správca dane získa oprávnené pochybnosti o tom, či bola predmetná služba dodaná tak, ako je uvedené na faktúre, nie je povinný dokazovať jej nedodanie, ale daňový subjekt musí vedieť preukázať uskutočnenie zdaniteľného plnenia osobou uvedenou v predkladaných faktúrach, pokiaľ si uplatňuje právo na odpočítame dane z dodávateľskej faktúry (rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 5 Sžf 66/2016 zo dňa 31. 05. 2018).

K ďalšej námietke žalovaný uviedol, že v predmetnej veci bola u žalobcu vykonaná daňová kontrola dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia apríl - december 2014 a dane z príjmov právnickej osoby za rok 2014 v zmysle ust. § 46 ods. 1 zákona 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov. V oznámení o vykonaní daňovej kontroly zo dňa 17. 10. 2017 boli uvedené všetky zákonom požadované náležitosti a správca dane nezistil dôvod na jej rozšírenie o iné zdaňovacie obdobie, resp. inú daň. O výsledku daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia apríl - december 2014 a dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2014 bol vyhotovený protokol zo dňa 03. 01. 2019, ktorý bol súčasne s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole doručený žalobcovi dňa 07. 01. 2019. Správca dane začal daňovú kontrolu na základe zaslaného oznámenia o daňovej kontrole, v ktorom bolo uvedených viac kontrolovaných zdaňovacích období a za každé zdaňovacie obdobie bol zistený rozdiel dane, správca dane vyhotovil správne len jeden protokol z daňovej kontroly a vydal rozhodnutie za každé zdaňovacie obdobie zvlášť. Vydaním desiatich rozhodnutí na dani z pridanej hodnoty (za mesiace apríl až december 2014) a k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2014 správca dane neporušil us. § 46 zákona 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Správca dane podrobným preverovaním nezistil žiaden vzťah (vlastnícky, nájomný, iný) spoločnosti FLER spol. s r. o. k spravodajskému portálu netky.sk.. U. F. sa vyjadril, že v rokoch 2014 a 2015 bola spoločnosť FLER spol. s r. o. majiteľom spravodajského portálu www.netky.sk. Spoločnosť SK-NIC, a.s. v priebehu daňovej kontroly žalobcovi oznámila, že od začiatku roku 2014 do 18. 06. 2014 bol držiteľom dotknutej domény registrátor TOPZONE, s.r.o., od 19. 06. 2014 až do súčasnosti sa držiteľom dotknutej domény stala fyzická osoba JUDr. L. F.. Každý držiteľ v rokoch 2014 - 2015 mal so spoločnosťou SK-NIC, a.s. uzatvorenú rámcovú zmluvu. Správca dane konštatoval, že vlastníkom spravodajského portálu netky.sk nebola v kontrolovaných mesiacoch spoločnosť FLER spol. s r. o., ale spoločnosť TOPZONE s.r.o. Na základe kontrolných zistení sa žalovaný stotožnil s tvrdením správcu dane, že spoločnosť FLER spol. s r. o. nebola v roku 2014 vlastníkom spravodajského portálu netky.sk (ako to uviedol svedok U. F. - bývalý konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o. vo svojej výpovedi zo dňa 28. 03. 2018) a že cenová ponuka od tohto dodávateľa nebola pre žalobcu cenovo najvýhodnejšia (s poukazom na cenovú ponuku vypracovanú spoločnosťou Zoznam s.r.o. a MAFRA Slovakia s.r.o.).

K rozsudku Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 3 Sž/1/2011 zo dňa 15. 03. 2011, na ktorý poukazoval žalobca, žalovaný uviedol, že žalobca sa domáhal uplatnenia svojich práv, ale nemohol očakávať, že tieto práva mu budú priznané bez toho, aby ich oprávnenosť preukázal. Najvyšší súd SR vyslovil názor, že skutočnosti vymedzené v ust. § 49 ods. 2 písm. a/ a v ust. § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. tvoria dôkazné bremeno daňového subjektu. V predmetnej veci žalobca nebol zaťažený dôkazným bremenom ohľadne plnení dodávateľa a jeho subdodávateľov, t.j. osôb, s ktorými on sám žiadne obchodné vzťahy nedeclaroval. Žalobca v priebehu daňovej kontroly ako aj vyrubovacieho konania reálne naplnenie deklarovaného obchodu medzi ním a deklarovaným dodávateľom FLER spol. s r. o. preukázať nevedel. Správcovi dane predložil faktúru, CD nosič, na ktorom je printscreen obrazovky z roku 2014, kde sa nachádzala reklama žalobcu na stránke netky.sk a doklady o úhradách. Správca dane však zdôraznil, že u daňového subjektu FLER spol. s r. o. nebolo preukázané uskutočnenie zdaniteľného obchodu podľa ust. § 9 zákona 222/2004 Z. z. a nemohla mu tak ako dodávateľovi žalobcu vzniknúť daňová povinnosť v mesiaci apríl 2014 v zmysle ust. § 19 ods. 2 tohto zákona. Na základe uvedeného, ak nevznikla dodávateľovi žalobcu daňová povinnosť, v súlade s ust. 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. si žalobca nemohol uplatniť odpočítanie dane. Listinné dôkazy, dôkazy na CD nosiči a ústne tvrdenia v konaní nie sú bez ďalšieho preukázania uskutočnenia zdaniteľného obchodu dôkazom o tom, že zdaniteľný obchod bol uskutočnený spoločnosťou FLER spol. s r. o.

Ostatné námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní sú vo vzťahu k vyššie uvedeným skutočnostiam právne irelevantné a nemajú vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia správcu dane. Správca dane sa vysporiadal so svojimi tvrdeniami a žalobca uplatnením práva na odpočítanie dane zo spornej faktúry od dodávateľa FLER spol. s r. o. porušil zákon č. 222/2004 Z. z.. Záver správcu dane je správny a dôkazmi dostatočne preukázaný, pričom žalobca nepredložil v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania v danej veci relevantný dôkaz, ktorý preukazuje oprávnenosť uplatnenia si práva na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry a ani v odvolaní nepodal námietky a dôkazy, ktoré by zakladali dôvod na zrušenie rozhodnutia správcu dane. Z predloženého spisu žalovaný zistil, že správca dane v priebehu daňovej kontroly postupoval v zmysle platných právnych predpisov, prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo a vykonal všetky úkony súvisiace s čo najúplnejším a najobjektívnejším zistením skutočností potrebných pre vydanie rozhodnutia vo veci.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

26. Žalobou zo dňa 02. 04. 2020 žalobca žiadal, aby správny súd zrušil rozhodnutie správcu dane zo dňa 16. 09. 2019 ako i rozhodnutie žalovaného zo dňa 03. 02. 2020, a to z dôvodu, že je vecne nesprávne a nezákonné, nakoľko:

A/ rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 191 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „SSP“),

B/ rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov (ust. § 191 písm. d/ SSP),

C/ zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci (ust. § 191 písm. e/ SSP).

Žalobou napadnutými rozhodnutiami a postupom počas daňového konania, ktorý predchádzal ich vydaniu, bol žalobca poškodený na svojich právach.

27. V časti A/ žaloby (rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) žalobca uviedol, že žalovaný preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, a to pokiaľ išlo o skutočnosť, že dodanie služby/ reklamy nebolo vykonané zo strany spoločnosti FLER spol. s r. o.. Žalobca predložil žalovanému všetky potrebné doklady a tvrdené skutočnosti riadnym spôsobom preukázal, dokonca aj svedok - konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o. na výsluchu potvrdil spoluprácu so žalobcom. Žalovaný mal však pochybnosti o podnikaní spoločnosti FLER spol. s r. o. z dôvodu jej nespôsobnosti, resp. nepredloženia požadovaných dôkazov a preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, ktorý bol takto ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Žalovaný viedol a vykonal dokazovanie nezákonným spôsobom, nezaoberal sa zásadnými námietkami žalobcu bez toho, aby zistil skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti na strane zúčastnených subjektov.

Žalobca poskytoval súčinnosť, predkladal dôkazy a prispieval k objasneniu skutkového stavu, z čoho musí byť jednoznačne vyvedené, že jeho konanie je zásadne odlišné od konania nekontaktných subjektov a nemôže byť spájaný s podvodom, ktorým mohlo byť poznačené dodanie služby/reklamy na predchádzajúcich stupňoch.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí ani na jednom mieste neuviedol relevantné dôvody a zistenia, na základe ktorých by žalobca vedel alebo mohol vedieť o údajnom podvodnom konaní svojho dodávateľa v rámci umelo vytvorenej obchodnej skupiny. Ani existencia údajného podvodného konania nebola zo strany žalovaného preukázaná, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo len to, že dotknuté subjekty nespolupracovali pri výkone daňovej kontroly. Táto skutočnosť však nemôže bez ďalšieho založiť záver o tom, že došlo k podvodnému konaniu. Takýto postup žalovaného je nezákonný a svedčí o tom, že žalovaný nedostatočne zistil skutočnosti rozhodujúce pre správne stanovenie daňovej povinnosti, resp. odpočtu dane z pridanej hodnoty. „Pokiaľ správca dane pri dokazovaní neobjasní nezrovnalosti v predmetných právnych vzťahoch, svedčí to o tom, že skutočnosti rozhodujúce pre správne stanovenie daňovej povinnosti neboli zistené čo najúplnejšie.“ (rozsudok Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 38Ca/63/99-37).

K vydaniu napadnutého rozhodnutia došlo z dôvodu, že daňový subjekt, ktorý je na faktúre uvedený ako deklarovaný dodávateľ, svojím konaním znemožnil žalovanému vykonať daňovú kontrolu. Takýto právny záver je ale nesprávny a neprijateľný, pričom nemá oporu v žiadnom zákonnom predpise a žalobca nemôže byť znevýhodnený pri posudzovaní ním predložených dôkazných prostriedkov len preto, že dodávateľ uvedený na faktúre nespolupracuje. V tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, s akými komoditami, resp. službami mal obchodovať údajný reťazec firiem definovaný v protokoloch z daňovej kontroly a v napadnutom rozhodnutí. Nie je teda možné posúdiť, či o nejaký reťazec išlo, či tu bol podvodný úmysel a či o ňom žalobca vedieť mal alebo mohol. Tvrdenia žalovaného vykazujú znaky arbitrárnosti, keď bez uvedenia preukázaných skutočností vyvodzuje svoje tvrdenia, ktoré nevyhádzajú z vykonaných dôkazov, resp. sú v priamom rozpore s vykonanými dôkazmi.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný za určujúcu skutočnosť (od ktorej odvíjal výrok svojho rozhodnutia) považoval to, že dodávateľ uvedený na faktúre, t. j. spoločnosť FLER spol. s r. o. nespolupracoval v priebehu výkonu daňovej kontroly, teda nesúčinnosť dodávateľa, resp. jeho konateľa spochybnila všetky ostatné dôkazy. Tieto tvrdenia žalovaného sa však javia ako účelové a arbitrárne a povinnosťou žalovaného bolo zistiť a objasniť všetky skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Pokiaľ bol žalobcovi, na základe údajných podvodných konaní jeho dodávateľa, znížený odpočet dane z pridanej hodnoty, musí byť takýto postup riadne, presvedčivo zdôvodnený a vykonané dôkazy musia bez pochyby založiť takýto právny záver. V predmetnej veci žalovaný založil svoj právny záver o zrušení odpočtu dane z pridanej hodnoty na základe domnienok, ktoré neboli zákonným spôsobom preukázané. Hlavným účelom žalovaného bolo preniesť riziko z nevybratia dane na žalobcu, ktorý konal v dobrej viere a nevedel a ani nemohol vedieť o možnom podvode na predchádzajúcich stupňoch.

Práva a právom chránené záujmy žalobcu neboli rešpektované a v žiadnom prípade neboli chránené. Služba bola žalobcovi riadne dodaná, čo riadne preukázal a čo potvrdil aj samotný žalovaný, keď skonštatoval, že reálna existencia reklamno-propagačných služieb nebola spochybnená. Táto skutočnosť jednoznačne potvrdzuje, že predloženým dokladom neabsentuje materiálny základ. Ak existencia týchto služieb nie je spochybnená, potom služba musela byť dodaná. Tým vznikla daňová povinnosť. Následne bola daň voči žalobcovi iným platiteľom uplatnená, a to na základe dodanej služby, ktorej poskytnutie potvrdil vtedajší konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o.

Vlastníctvo internetovej stránky, a teda aj portálu netky.sk sa nezaznamenáva do žiadnych registrov a nie je možné takéhoto vlastníka z verejne dostupných zdrojov identifikovať. Preto, ak žalovaný tvrdí, že v dôsledku toho, že si žalobca nepreveril, kto je vlastníkom internetovej stránky a na základe toho vyvodil záver, že žalobca konal neopatrne, takéto tvrdenie je v rozpore s existujúcim právnym stavom. Žalovaný si v plnom rozsahu osvojil nesprávny právny záver správcu dane a do svojho rozhodnutia prevzal celú jeho argumentáciu bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom vysporiadal s námietkami a právnym názorom prezentovaným zo strany žalobcu v podanom odvolaní a nevykonal ani žiadny úkon na odstránenie rozporov v skutkovom stave, ani na preverenie skutočností uvedených v odvolaní.

Žalovaný si dal vypracovať cenovú ponuku, z ktorej nesprávne vyvodil záver o tom, že cena, za ktorú žalobca obstaral služby bola nevýhodná, resp. vysoká. Tento dôkaz žalovaný nesprávne vyhodnotil, pričom vôbec neprihliadal na skutočnosť, že táto cenová ponuka bola vypracovaná v inom čase a zároveň aj za iných podmienok v porovnaní s cenou, ktorú zaplatil žalobca svojmu dodávateľovi. Žalobca počas konania jednoznačne preukázal, že cena, za ktorú si predmetnú reklamu objednal a ktorá mu aj bola dodaná, bola na trhu bežná a zároveň pre žalobcu výhodná.

Na základe vykonaného dokazovania dospel žalovaný k nesprávnej objektívnej hodnote dodanej služby, nakoľko jeho výpočet bol absolútne nepresný, neobjektívny a zavádzajúci. Objektívnu hodnotu žalovaný posúdil na základe návštevnosti stránky z roku 2018, pričom vôbec neuvádzal, akú návštevnosť mala stránky netky.sk v období poskytovania reklamných a propagačných služieb. Žalovaný svoje presvedčenie o nevhodnosti vybranej služby z hľadiska ceny odvíjal od počtu zobrazení, pričom tento ukazovateľ je len marketingový trik poskytovateľov týchto služieb, ktorý nie je smerodajný, pretože neodráža počet reálnych užívateľov, segmentáciu návštevníkov, cieľovú skupinu návštevníkov, rýchlosť načítavania stránky, podvodné zobrazenie stránky a pod.

28. V časti B/ žaloby (napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, pričom vo viacerých bodoch si odporuje, nakoľko odvolací orgán uvádza právne závery, ktoré však nekorešponujú s odôvodnením napadnutého rozhodnutia) žalobca uviedol konkrétne citácie z rozhodnutia žalovaného, z ktorých vyvodil, že toto rozhodnutie je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné, nezákonné a vykazuje znaky arbitrárnosti, nakoľko právne závery žalovaného si navzájom odporujú. Ak na jednej strane žalovaný, resp. príslušný správca dane na základe údajne dostatočného dokazovania a skúmania skutkového stavu dospel k záveru, že reklama vykonaná bola, nemôže na strane druhej tvrdiť, že k dodaniu služby reálne nedošlo.

Napadnuté rozhodnutie je nezákonné a arbitrárne aj z dôvodu, že žalovaný nesprávne vyhodnotil odvolávku na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 3 Sžf/1/2011, keď sa zamerail výlučne na časť týkajúcu sa dôkazného bremena ohľadne plnení dodávateľov a subdodávateľov. Tento rozsudok sa nevzťahuje len na problematiku preukázania vzťahu s dodávateľom a jeho subdodávateľmi, ale vzťahuje sa najmä na problematiku dôkazného bremena vo vzťahu k daňovému subjektu, ktorý podobne ako žalobca predložil potrebné listinné dôkazy a preukázal reálnu existenciu plnenia, čo potvrdil aj žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Na predmetnej faktúre sa nachádzal podrobný opis predmetu plnenia, časové uvedenie požadovanej reklamy s konkrétnym opisom dodanej služby. Nejde o situáciu, že by žalobca disponoval iba faktúrou s jednoduchým a všeobecným opisom zdaniteľného plnenia, ktoré by bolo nepreskúmateľné. Práve naopak, žalobca na úplné vylúčenie akýchkoľvek pochybností predložil žalovanému, resp. správcovi dane aj faktúry, CD nosič, doklady o úhradách, pričom nebola spochybnená reálna existencia reklamno-propagačných služieb, dokonca na viacerých miestach napadnutého rozhodnutia je výslovne uvedené, že k dodaniu služby došlo. Z obsahu rozhodnutia je zrejmé, že u žalovaného vznikli pochybnosti výlučne z dôvodu, že dodávateľ nepredložil požadované dôkazy a nespolupracoval so žalovaným, resp. z dôvodu preverovania dodávateľov, ktorí podľa zistenia žalovaného uskutočňovali fiktívne obchody.

Žalovaný pričítal žalobcovi existenciu dôkaznej núdze ohľadne skutočností, ktoré netvorili jeho dôkazné bremeno. Žalobca riadne preukázal (faktúry, CD nosič, doklady o úhradách), že objednané reklamno-propagačné služby boli dodané, preukázal teda skutočné dodanie týchto služieb, avšak iba z dôvodu, že u dodávateľa FLER spol. s r. o. nebolo preukázané uskutočnenie zdaniteľného obchodu rozhodol tak, že žalobcovi nevznikol nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty.

V prípade, ak žalovaný mal pochybnosti o dodaní reklamy žalobcovi, tieto pochybnosti mal jasne, výstižne a hlavne dostatočným spôsobom vysvetliť. Je v hrubom rozpore s požiadavkou zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, ak žalovaný spochybnil všetky dôkazy predložené žalobcom len z dôvodu, že dodávateľ nespolupracuje. Takéto zdôvodnenie žalovaného je absolútne neprijateľné. Žalovaný bol povinný vykonanými dôkazmi preukázať existenciu skutočností vyvracajúcich vierohodnosť, správnosť a úplnosť dokladov, ktorými žalobca preukazoval svoju daňovú povinnosť. V tejto časti žaloby žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) v spojených prípadoch C-354/03 (Optigen), C-355/03 (Fulcrum Electronics) a C-484/03 (Bond House) a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 3 Sžf 1/2010 zo dňa 19. 08. 2010.

Žalovaný sa týmito rozsudkami nijakým spôsobom nezaoberal, hoci sa predmetnej veci týkajú a ich zohľadnenie mohlo prívodiť žalobcovi lepšie rozhodnutie vo veci. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, ako aj Najvyššieho súdu SR je totiž zrejmé, že žalobca ako daňový subjekt nemôže byť sankcionovaný, resp. postihnutý v rámci svojej obchodnej transakcie za skutočnosť, že predchádzajúca alebo následná obchodná transakcia (v našom prípade uskutočňovaná podľa názoru žalovaného v rámci fiktívneho reťazca) bola poznačená podvodným konaním. Takýto výklad žalovaného je v absolútnom rozpore s platným právom, je nezákonný a arbitrárny a v konečnom dôsledku sa prieči aj vyššie citovaným rozhodnutiam.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol, že je potrebné, aby si daňový subjekt (v tomto prípade žalobca) pri uzatváraní obchodných transakcií preveroval svojich obchodných partnerov dôkladnejšie. V predmetnej veci si však žalobca preveril svojho dodávateľa z verejne dostupných zdrojov (obchodný register, registrácia platiteľa dane z pridanej hodnoty), nastavil si štandardný spôsob úhrady faktúr formou bezhotovostného prevodu, navyše poskytnutie reklamy bolo zdokumentované na CD. Žalobcom zvolený dodávateľ sa nenachádzal na portáli daňových dlžníkov, ani na zozname subjektov, u ktorých vznikli dôvody na zrušenie registrácie na dani z pridanej hodnoty. V týchto zdrojoch sa v tom čase nenachádzali žiadne negatívne informácie o žalobcovom novom dodávateľovi. Podľa názoru žalovaného si žalobca nedostatočne preveril svojho dodávateľa napr. z verejne dostupných listín - registra účtovných závierok (pritom prvýkrát sa dali nejaké finančné informácie o spoločnosti FLER spol s r. o. čerpať až po marci 2015, a to zo závierky za rok 2014) a tak nezabránil svojej účasti na vykonávanom obchodnom reťazci, ktorý je údajne poznačený podvodom. Súdny dvor EÚ už viackrát rozhodol, že správny orgán nemôže zdaniteľnej osobe uložiť povinnosť uskutočniť komplexné a hĺbkové preskúmania týkajúce sa jej dodávateľa a tým fakticky preniesť na ňu kontrolné činnosti, ktoré prináležia tomuto orgánu (rozsudok Mahagében a Dávid, C-80/11 a C-142/11, Stroj trans, C-642/11). Žalovaný tvrdil aj to, že žalobca si dodávateľa nepreveril osobne návštevou v sídle dodávateľa, nepreveril si jeho sídlo, ani skutočnosť, či je dodávateľ objednanú službu schopný dodať. K podobným skutočnostiam Súdny dvor EÚ zaujal názor v rozsudku vo veci Mahagében a Dávid. Žalovaný odoprel žalobcovi jeho právo na ním uplatnený odpočet dane z pridanej hodnoty aj napriek skutočnosti, že nedisponoval žiadnymi dôkazmi, na základe ktorých by bol oprávnený zákonným spôsobom vysloviť takýto právny záver. Podľa ustálenej judikatúry je v súlade s režimom práva na odpočet dane nezlučiteľné potrestať zamietnutím tohto práva platiteľa dane, ktorý nevedel alebo nemohol vedieť, že dotknuté plnenie bolo súčasťou podvodu spáchaného dodávateľom, alebo že iné plnenie tvoriace súčasť dodávateľského reťazca, ktoré predchádza plneniu platiteľa dane alebo nasleduje po ňom, bolo poznačené podvodom vo vzťahu k dani z pridanej hodnoty (uvedený záver je obsiahnutý najmä v rozsudkoch vo veci Kittel a Recolta Recycling a Bonik). Žalovaný založil svoj právny názor, že žalobca mohol a mal vedieť o vykonávanom podvodnom reťazci na základe skutočnosti, že dodávateľ v priebehu konania nespolupracoval a nepredložil požadované doklady. Takýto záver žalovaného je neprípustný, nakoľko aj samotný Súdny dvor EÚ už viackrát rozhodol, že zodpovednosť vykonávať kontrolné činnosti prináleží príslušným orgánom. Je úlohou daňového orgánu, ktorý konštatoval podvod alebo nezrovnalosti, ktorých sa dopustil vystaviteľ faktúry, aby preukázal, že tento adresát vedel alebo mal vedieť, že plnenie uvádzané ako základ vzniku práva na odpočet bolo súčasťou podvodu. Musí tak vykonať na základe objektívnych skutočností a bez toho, aby od adresáta faktúry vyžadoval overovania, ktoré mu neprináležia. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci PPUH Stehcemp (C-277/14) a C-329/18 Valsts ienemumu dienests proti SIA Altic, z ktorých časti i citoval. Skutočnosť, že žalovaný preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, vyžadoval od neho overovania, na ktoré nebol povinný, ako aj prijatie opatrení na zabezpečenie toho, aby plnenia neboli súčasťou údajného podvodu spáchaného iným subjektom, spôsobila, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné a v absolútnom rozpore aj s európskou judikatúrou.

29. V časti C/ žaloby žalobca uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že výpoveď svedka U. F. nepreukázala skutočné dodanie služby, nakoľko aj zo samotného obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že reklama dodaná bola. Nesprávnym vyhodnotením predložených dôkazov (najmä zo strany spoločnosti FLER spol. s r. o.) zo strany subjektov odlišných od žalobcu došlo k vážnemu poškodeniu práv a oprávnených záujmov žalobcu, nakoľko práve výpovede žalobcu, ako aj dodávateľa je potrebné považovať za rozhodujúce pre zistenie skutkového stavu, keďže okrem listinných dôkazov opisovali dodanie objednanej služby.

Nemôže byť na ťarchu žalobcu, že iný (od neho odlišný) subjekt si nespĺní svoju povinnosť predložiť dôkazy. Žalobca nedisponuje v daňovom, ani v súdnom konaní donucovacími právomocami, nemá akým

spôsobom zákonne donútiť iný daňový subjekt, aby spolupracoval s príslušným správcom dane. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 4 SŽ 65, 66/01 a rozsudok Krajského súdu v Žiline v konaní pod sp. zn. 21S/124/2012. Žalobca zo svojej súkromnoprávnej pozície nemôže zabezpečiť dôkazy, ktorými on sám nikdy nedisponoval a ktoré má k dispozícii iný daňový subjekt. Nemožno hovoriť o zachovaní rovnakých práv a povinností žalobcu a dodávateľa, t.j. spoločnosti FLER spol. s r. o., ak nesplnenie povinností jedného subjektu je na ťarchu druhého subjektu. Skutočnosť, že jeden daňový subjekt znemožňuje vykonanie kontroly, nemôže dostať žalobcu bez akéhokoľvek pričinenia do tak nevýhodnej pozície, že bude v konečnom dôsledku rozhodnuté v jeho neprospech, a to za súčasného zistenia zo strany žalovaného, že reklama skutočne poskytnutá bola.

Pri dokazovaní v rámci správy daní sa uplatňuje aj vyhľadávacia zásada. Správca dane, ktorý vedie dokazovanie je povinný dbať na to, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný návrhmi daňových subjektov. Žalovaný, resp. správca dane však bez akéhokoľvek právneho základu preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, výsledkom čoho bolo vydanie rozhodnutia, ktoré je arbitrálne a nezákonné, porušujúce právo žalobcu na spravodlivé daňové konanie. Názor žalovaného, že správca dane nie je povinný vyhľadávať dôkazy svedčiace v prospech daňového subjektu, je porušením zásad zakotvených v zákone č. 563/2009 Z. z. Žalobca nikdy netvrdil, že správca dane je povinný vyhľadávať dôkazy v jeho prospech, ale tvrdil, že je jednoznačne povinný riadnym spôsobom zistiť skutkový stav veci. Pokiaľ správca dane tvrdil, že služby nedodal dodávateľ označený žalobcom, bolo jeho zákonnou povinnosťou vyhľadať subjekt, ktorý podľa neho službu skutočne dodal. Pokiaľ správca dane, resp. žalovaný tvrdí, že bolo dostatočne vykonané dokazovanie, prečo z vykonaného dokazovania nevyplývalo, kto službu skutočne dodal? Odpoveď je jednoduchá, preto, lebo službu dodala spoločnosť FLER spol. s r. o. tak, ako to preukázal žalobca a potvrdil aj konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného je arbitrálne, vágne, pričom z neho nevyplýva vysvetlenie, na základe akých úvah k takémuto rozhodnutiu žalovaný vôbec dospel, čo je v priamom rozpore so slovenskou, ako aj európskou právnou úpravou a judikatúrou. Žalovaný postupoval nezákonne, keď preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, pričom nevykonal žiadne dôkazy na preukázanie skutočnosti, že žalobca mohol a mal vedieť o podvodnom konaní vykonávaného obchodného reťazca. Je zrejmé, že ak žalobca v rámci daňovej kontroly predložil dôkazy (faktúry, CD nosiče, doklady o úhradách, vysvetlil, prečo si vybral konkrétneho dodávateľa, čo si o ňom zistil a prečo si nezistil tie skutočnosti, ktoré požadoval žalovaný), nemôže žalovaný svojvoľne bez akýchkoľvek iných dôkazných prostriedkov prijať záver, že žalobca mohol a mal vedieť o podvodnom konaní vykonávaného obchodného reťazca. Je nesprávne, arbitrálne a v konečnom dôsledku aj nezákonné, aby žalobca ako daňový subjekt suploval zákonnú povinnosť žalovaného len z dôvodu, že tomuto sa nepodarilo zistiť všetky skutočnosti na správne rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie nie je vydané v súlade so zákonom, ani v súlade s princípom ochrany práv a záujmov žalobcu a so zásadou doktríny legitímneho očakávania, v dôsledku čoho je nezákonné a arbitrálne.

30. V závere žaloby žalobca uviedol tieto dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a to, že žalovaný - nevykonal dostatočnú kontrolu reťazca dodávateľov obchodného partnera - spoločnosti FLER spol. s r. o.,
- pri rozhodovaní neprihliadol na skutočnosť, že dodávateľ a žalobca potvrdili existenciu faktúry, jej úhradu, dodanie služby, ani na to, že bolo jednoznačne preukázané (CD nosiče, doklady o úhradách), že tu existovalo materiálne plnenie,
- neunesol dôkazné bremeno, keďže na viacerých miestach svojho rozhodnutia konštatuje, že žalobca mohol a mal vedieť o podvodnom konaní vykonávaného obchodného reťazca, takýto záver žalovaného, však nie je ničím preukázaný,
- nemôže založiť právny záver o tom, že žalobca mohol a mal vedieť o podvodnom konaní vykonávaného obchodného reťazca len na základe vlastnej svojvôle a bez akýchkoľvek dôkazov,
- neprihliadol na všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo a na ktoré upozorňoval a ktoré namietal žalobca,
- nijakým spôsobom nepreukázal, že žalobca konal neobozretne, neopatrne a neeliminoval všetky obchodné riziká,
- nesprávne a neobjektívne vyhodnotil výhodnosť iných cenových ponúk od iných ním oslovených dodávateľov,
- vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci,

- na riadne posúdenie veci nedostačujúco zistil skutkový stav.

Vydaním napadnutého rozhodnutia, ktoré nie je v súlade so zákonom, došlo k narušeniu princípu právnej istoty. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie správcu dane.

IV. Vyjadrenie žalovaného k žalobe

31. Vo vyjadrení zo dňa 11. 08. 2020 žalovaný k žalobe uviedol, že trvá na výroku svojho rozhodnutia, pričom poukázal na jeho odôvodnenie. Žalobca v žalobe neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by svojou podstatou mali vplyv na výrok rozhodnutia súdu a neboli by predmetom jeho odvolania. Zistenia správcu dane ako aj závery z týchto zistení vyplývajúce sú vyčerpávajúcim spôsobom uvedené v jeho rozhodnutí zo dňa 16. 09. 2019 ako i v rozhodnutí žalovaného zo dňa 03. 02. 2020.

32. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalovaný reagoval na námietky žalobcu v V. bode žaloby.

33. K námietke v časti A/ žaloby žalovaný uviedol, že s touto námietkou nesúhlasí. Konaním žalobcu došlo k porušeniu ust. § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ust. § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z., nakoľko si uplatnil právo na odpočítanie dane z deklarováných faktúr od spoločnosti FLER spol. s r. o. Správca dane vykonal dokazovanie s cieľom preveriť reálne uskutočnenie zdaniteľného plnenia, pričom postupoval v súlade s ust. § 24 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. Žalobca bol povinný preukázať svoje tvrdenia relevantnými dôkazmi, nakoľko dôkazné bremeno bolo na ňom, čo v danom prípade nepreukázal. Správca dane v priebehu daňovej kontroly preveroval reálnosť uskutočnenia zdaniteľného plnenia i zaslaním výzvy spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. (právny nástupca spoločnosti FLER spol. s r. o., ktorá zanikla zlúčením) na predloženie účtovných dokladov spoločnosti FLER spol. s r. o., ale písomnosť sa mu vrátila s poznámkou „adresát neznámy“. Taktiež za účelom preverenia reálnosti uskutočnenia zdaniteľného plnenia predvolal na výsluch svedka U. F. (konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o. v čase uskutočnenia zdaniteľného plnenia), ktorého výpoveď bola zmätočná z dôvodov, ktoré žalovaný konkretizoval vo vyjadrení ako i v odôvodnení svojho rozhodnutia. Svedok uviedol, že spolupracoval so žalobcom na zrealizovaní reklamy, čo však nevedel podložiť účtovnými dokladmi, nakoľko všetku dokumentáciu odstúpil pri zlúčení spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. Správca dane vyzval U. P. na predloženie účtovných dokladov zaniknutej spoločnosti FLER spol. s r. o., ale ani tento svedok správcovi dane požadované doklady nepredložil. Správca dane za účelom preverenia obchodného vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou FLER spol. s r. o. (ktorého výsledným produktom mala byť reklamná a propagačná činnosť v prospech žalobcu), vykonal rozsiahle dokazovanie a prihliadol na všetky zistené skutočnosti. Žalobca (odberateľ v obchodnom vzťahu so spoločnosťou FLER spol. s r. o.) predložil správcovi dane ako dôkazy preukazujúce oprávnenosť uplatneného odpočítania dane z pridanej hodnoty dodávateľské faktúry, ale deklarováný dodávateľ nepredložil žiadne dôkazy. Obchodný prípad je pritom dvojstranný právny vzťah, ktorí musia viesť správcovi dane preukázať obidvaja obchodní partneri, ktorí disponujú rovnakými listinnými dôkazmi.

Žalobca mohol zabrániť svojej účasti na vykonávanom obchodnom reťazci, ktorý je poznačený podvodom, ak by v obchodnom vzťahu so spoločnosťou FLER spol. s r. o. konal aspoň s minimálnou mierou opatrnosti a obozretnosti, nakoľko vedel, že jedná s novozaloženou spoločnosťou. Ing. U. T. (predseda predstavenstva žalobcu) si nijakým spôsobom neoveroval, či jedná s oprávnenou osobou, osobne nebol na adrese sídla spoločnosti FLER spol. s r. o., nepreveril si jej sídlo, ani základné údaje o jej podnikateľských aktivitách z verejne dostupných listín, pričom podľa zistení správcu dane spoločnosť FLER spol. s r. o. nemala webovú stránku. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na platnú judikatúru Súdneho dvora EÚ (rozsudok C-409/04 Teleos, C-499/10 Vlaamse Oliemaatschappij, C-80/11 a C142/11 Mahagebén), z ktorej vyplýva, že nie je v rozpore s právom Únie požadovať, aby subjekt prijal všetky opatrenia, ktoré od neho možno rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, na ktorom sa zúčastní, nebude viesť k účasti na daňovom podvode. Taktiež poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 5Sžf/97/2009 a sp. zn. 5 Sžf 66/2016. zo dňa 31. 05. 2018)

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že jeho práva a právom chránené záujmy neboli rešpektované a neboli chránené a zastával stanovisko, že správca dane postupoval pri výkone daňovej kontroly v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a s ust. § 3 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z.

S ďalšími námietkami sa žalovaný vysporiadal vo svojom rozhodnutí, nakoľko sa jedná o identické námietky ako v odvolaní. Hodnotenie dôkazov je v zmysle ust. § 3 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. plne v kompetencii správcu dane, ktorý vyhodnotil všetky získané dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadal na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Žalovaný ako dôkaz použil rozsiahle šetrenie správcu dane pri preverovaní vlastníka spravodajského portálu netky.sk., ktoré je podrobne rozpísané v protokole z daňovej kontroly ako aj v rozhodnutí správcu dane. Zamestnanci správcu dane vykonali dokazovanie za účelom zistenia všetkých objektívnych skutočností súvisiacich s predmetnou reklamnou a propagačnou činnosťou, a to najmä na zistenie vlastníka spravodajského portálu netky.sk a taktiež preverenie objektívnej hodnoty reklamných služieb, ktoré boli dodané žalobcovi. Správca dane podrobným preverovaním nezistil žiaden vzťah (vlastnícky, nájomný, iný) spoločnosti FLER spol. s r. o. k spravodajskému portálu netky.sk..

34. K námietkam žalobcu v časti B/ žaloby žalovaný uviedol, že na základe hodnotenia dôkazov nespochybnil to, že reklama vykonaná bola, ale spochybnil, že dodávateľom uvedenej služby bola spoločnosť FLER spol. s r. o.. Žalobca ako dôkaz predložil zmluvu za zdaňovacie obdobie január 2015. Údajná predmetná obchodná transakcia trvala od apríla 2014 do septembra 2015. Za obdobie apríl - december 2014 žalobca nepredložil žiadnu zmluvu o spolupráci medzi ním a spoločnosťou FLER spol. s r. o. V uvedenej zmluve za január 2015 je uvedený v predmete zmluvy text - reklamný banner B7 300 x 200 px na úvodnej strane portálu. Vo faktúrach žalobcu za zdaňovacie obdobie apríl - december 2014 je uvedený iný predmet plnenia, ako je uvedené v zmluve o reklame. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v tomto obchodnom prípade nekonal v súlade so zásadou opatrnosti. Čo sa týka overovania zobrazenia reklamných bannerov žalovaný uvádza, že printscreen obrazovky s reklamou za rok 2014 nie je taký relevantný dôkaz vo vzťahu k dodaniu služby, ktorým by odstránil pochybnosti o dodaní služby podľa predložených faktúr. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že na uvedenom printscreeene obrazovky je reklamný banner žalobcu vedľa článkov s dátumom 30. 03. (rok tu nie je zobrazený). Ak reklama trvala od apríla 2014, printscreen obrazovky sa nemôže týkať zdaňovacieho obdobia apríl - december 2014. Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 401/09-17 má platiteľ v daňovom konaní dve základné povinnosti, a to povinnosť tvrdiť a povinnosť svoje tvrdenie preukázať. Správca dane pri preverovaní dokladov viedol dokazovanie v zmysle ust. § 24 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z., pričom žalobca ako platiteľ mohol spochybnenie dôkazov vyvrátiť predložením alebo navrhnutím nových dôkazov, čo však neurobil.

K rozsudkom Súdneho dvora EÚ a Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazoval žalobca žalovaný uviedol, že z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že nie je v rozpore s právom Únie požadovať, aby subjekt prijal všetky opatrenia, ktoré od neho možno rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, na ktorom sa zúčastní, nebude viesť k účasti na daňovom podvode. Základným predpokladom pre riadne fungovanie obchodnej spoločnosti je skutočnosť, že jej zástupca musí mať vedomosť nielen o obsahu a rozsahu činností, ktoré sú základom jeho podnikania, ale aj o subjektoch, s ktorými tak činí. Žalobca v predmetnej veci nebol zaťažený dôkazným bremenom ohľadne plnení dodávateľa a subdodávateľov, t. j. osôb, s ktorými on sám žiadne obchodné vzťahy nedeclaroval.

35. K V. bodu žaloby, časť C/ žalovaný uviedol, že námietky týkajúce sa dôkazného bremena sú obsiahnuté v celej žalobe a sú identické s námietkami uvedenými v odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane. Správca dane nie je povinný preukazovať, že práce neboli vykonané dodávateľmi deklarovanými na predložených faktúrach, ale žalobca mal preukázať, že ním deklarované obchodné transakcie sa uskutočnili tak, ako je to uvedené na dokladoch. Daňové konanie je ovládané zásadou prejednávacomu nie vyhľadávacomu, čo znamená, že povinnosťou správcu dane bolo vykonať dokazovanie, t. j. preveriť pravdivosť deklarovaných skutočností.

Základnou podmienkou na uplatnenie odpočtu dane z pridanej hodnoty je, aby sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo a aby boli splnené podmienky na odpočítanie tejto dane v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z., ktoré sú uvedené v ust. § 49 a § 51 tohto zákona a ktoré sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočítanie dane. Žalobca si sám uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty, a preto musí byť schopný preukázať, že zdaniteľný obchod bol reálne uskutočnený

tak, ako ho deklaroval v zmysle predložených dokladov, a to aj osobou uvedenou na týchto dokladoch, čo žalobca nevedel listinami preukázať, i keď ho zaťažuje dôkazné bremeno v zmysle ust. § 24 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. Úlohou správcu dane pri výkone daňovej kontroly nie je vyhľadávať dôkazy na preukázanie obchodných transakcií deklarovaných žalobcom podľa predložených daňových dokladov za príslušné kontrolované zdaňovacie obdobie, ale práve naopak, tieto skutočnosti je povinný preukazovať žalobca. Správca dane nepredkladá dôkazy o neoprávnenosti nároku na odpočítanie dane (nič „nevyracia“), ale v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 8SŽf/51/2010 v okamihu, kedy správca dane spochybní dôveryhodnosť údajov v daňovom priznaní, musí daňový subjekt preukázať, že k zdaniteľnému obchodu skutočne došlo tak, ako to deklaruje predloženými daňovými dokladmi. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na viacero rozsudkov Najvyššieho súdu SR a rozhodnutie Ústavného súdu SR v konaní pod sp. zn. III. ÚS 78/2011. Zastával názor, že dodanie služby (v tomto prípade reklamy) musí byť preukázané overiteľnými listinnými dôkazmi ako na strane žalobcu, tak aj na strane obchodného partnera (dodávateľskej spoločnosti FLER spol. s r. o.), čo však v danom prípade preukázané nebolo.

Žalovaný s poukazom na skutkový a právny stav popísaný v žalobou napadnutom rozhodnutí správcu dane ako i žalovaného a vyvedené závery uviedol, že v predmetnej veci trvá na svojom stanovisku, zhrnutí, skutočnostiach a záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí. Daňové orgány postupovali v zmysle zákona č. 563/2009 Z. z., zákona č. 222/2004 Z. z., v súlade s Ústavou SR, vnútroštátnou a európskou judikatúrou. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

V. Ďalší priebeh súdneho konania

36. Žalobca v podaní zo dňa 23. 09. 2020 reagoval na vyjadrenie žalovaného a bol toho názoru, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti ani tvrdenia, ktorými by vyvracal skutkové tvrdenia žalobcu a rovnako neuviedol ani žiadne nové tvrdenia, ktoré by opodstatňovali jeho záverečný návrh, a to, aby správny súd žalobu zamietol.

Žalovaný nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu, resp. vykonaným dokazovaním dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z napadnutého rozhodnutia, ako aj z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že žalovaný preniesol dôkazné bremeno na žalobcu, a to pokiaľ išlo o skutočnosti, že dodanie služby/reklamy nebolo vykonané zo strany spoločnosti FLER spol. s r. o.. Svoje tvrdenia si žalovaný prispôsobuje podľa potreby, pričom rozličné posudzovanie tej istej výpovede a vyvedenie rozličných právnych záverov z nej (na jednej strane, že je zmätočná a na druhej strane, že k dodaniu služby zo strany spoločnosti FLER spol. s r. o. nedošlo) je podľa názoru žalobcu v rozpore s príslušnými právnymi predpismi, ako aj so zásadou zákonnosti. Žalobca predložil žalovanému všetky potrebné doklady a ním tvrdené skutočnosti riadnym spôsobom preukázal, dokonca aj svedok - konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o. potvrdil spoluprácu so žalobcom, ale žalovaný mal pochybnosti o podnikaní tejto spoločnosti z dôvodu jeho nespolupracovania, vydal napadnuté rozhodnutie, ktoré je podľa žalobcu nezákonné a nedostatočne odôvodnené. Žalovaný nepreukázal existenciu podvodného reťazca, pričom jeho tvrdenia vzťahujúce sa na predmetnú vec (o tom, že nie je povinný vyhľadávať dôkazy a preberať iniciatívu za žalobcu) neobstoja, nakoľko pokiaľ dôjde k odmietnutiu práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z dôvodu, že jeden z dodávateľov bol podľa názoru žalovaného súčasťou daňového podvodu, takýto záver musí byť riadne preukázaný a musí vyplývať z vykonaného dokazovania. V tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno a ani k dnešnému dňu žalovaný nepreukázal, s akými komoditami, resp. službami mal obchodovať údajný reťazec firiem definovaný v protokole z daňovej kontroly a k tejto skutočnosti sa ani nevyjadril. Taktiež sa nevyjadril ani k argumentom a dôkazom, ktoré predložil žalobca a ktorými spochybnil zistenia správcu dane v napadnutom rozhodnutí.

V závere svojho vyjadrenia žalobca uviedol, že sú tu dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko žalovaný nevykonával dostatočnú kontrolu reťazca dodávateľov obchodného partnera - spoločnosti FLER spol. s r. o. a neprihliadal na skutočnosť, že žalobca a jeho dodávateľ potvrdili existenciu faktúry, jej úhradu, dodanie služby, ani to, že bolo jednoznačne preukázané (CD nosiče, doklady o úhradách), že tu existovalo materiálne plnenie. Žalovaný neprihliadol na všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo a na ktoré upozorňoval a ktoré namietal žalobca. Rozhodnutia daňových orgánov sú nezákonné, nakoľko z ich odôvodnenia vyplýva, že skutočný stav veci nebol zistený čo

najúplnejšie, čo je v rozpore so zákonnou požiadavkou kladenou na riadne, presvedčivé a zákonné odôvodnenie rozhodnutí. Žalobca opätovne navrhol, aby správny súd zrušil rozhodnutie správcu dane ako je rozhodnutie žalovaného.

37. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu ďalej nevyjadril.

38. Na prejednanie žaloby žalobcu súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa vyjadril právny zástupca žalobcu v súlade so svojimi písomnými podaniami a do pozornosti súdu dal rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-610/19 ako i rozsudok tunajšieho súdu v obdobnej veci žalobcu a žalovaného v konaní pod sp. zn. 26S/22/2020 zo dňa 09. 09. 2021, ktorým súd zrušil rozhodnutie žalovaného týkajúce sa iného zdaňovacieho obdobia (január 2015) a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil.

VI. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

39. Krajský súd v Nitre, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „SSP“) a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 03. 02. 2020 ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa ust. § 190 SSP rozsudkom zamietol.

40. Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov účinnom do 30. 09. 2014, predmetom dane je b/ poskytnutie služby (ďalej len "dodanie služby") za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

Podľa § 8 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, dodaním tovaru je a/ prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník, ak tento zákon neustanovuje inak; na účely tohto zákona hmotným majetkom sú hnuteľné a nehnuteľné veci, ako aj elektrina, plyn, voda, teplo, chlad a podobné nehmotné veci a bankovky a mince, ak sa predávajú na zberateľské účely za inú cenu, ako je ich nominálna hodnota, alebo za inú cenu, ako je prepočet ich nominálnej hodnoty na eurá referenčným výmenným kurzom určeným a vyhláseným Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska 5a) v deň predchádzajúci dňu predaja bankoviek a mincí.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane a/ prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu.

Podľa § 19 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi. Daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

Podľa § 22 ods. 1 vyššie citovaného zákona, základom dane pri dodaní tovaru alebo služby je všetko, čo tvorí protihodnotu, ktorú dodávateľ prijal alebo má prijať od príjemcu plnenia alebo inej osoby za dodanie tovaru alebo služby, zníženú o daň. Do základu dane sa zahŕňa aj dotácia alebo príspevok, ktorý dodávateľ prijal alebo má prijať k cene tovaru alebo služby.

Podľa § 49 ods. 1, 2 písm. a/ vyššie citovaného zákona, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň a/ voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/, ods. 2 vyššie citovaného zákona, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

a/ pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71, Platiteľ vykoná odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. a), c) alebo písm. d) najskôr v zdaňovacom období, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, a najneskôr v poslednom zdaňovacom období kalendárneho roka, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, ak do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania za zdaňovacie obdobie, v ktorom uplatňuje právo na odpočítanie dane, má doklad podľa odseku 1 písm. a), c) alebo písm. d). Ak platiteľ nemá doklad podľa odseku 1 písm. a), c) alebo písm. d) do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania za posledné zdaňovacie obdobie kalendárneho roka, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, vykoná odpočítanie dane v tom zdaňovacom období, v ktorom dostane doklad podľa odseku 1 písm. a), c) alebo písm. d). Platiteľ vykoná odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) najskôr v zdaňovacom období, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, a najneskôr v poslednom zdaňovacom období kalendárneho roka, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/, ods. 3 vyššie citovaného zákona, na účely tohto zákona

a/ faktúrou je každý doklad alebo oznámenie, ktoré je vyhotovené v listinnej forme alebo elektronickej forme podľa tohto zákona alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho vyhotovenie faktúry,

c/ vierohodnosťou pôvodu faktúry sa rozumie potvrdenie totožnosti dodávateľa tovaru alebo služby alebo osoby, ktorá v mene dodávateľa vyhotovila faktúru,

Zdaniteľná osoba je povinná zabezpečiť vierohodnosť pôvodu, neporušenosť obsahu a čitateľnosť faktúry od jej vydania do konca obdobia na uchovávanie faktúry. Ako spôsob zabezpečenia vierohodnosti pôvodu, neporušenosti obsahu a čitateľnosti faktúry možno použiť

a/ kontrolné mechanizmy podnikových procesov, ktoré spoľahlivo zabezpečia priraditeľnosť faktúry k dokumentom súvisiacim s dodaním tovaru alebo služby,

b/ zaručený elektronický podpis podľa osobitného predpisu 29) alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho použitie zaručeného elektronického podpisu,

c/ elektronickú výmenu údajov, ak zmluva týkajúca sa tejto výmeny ustanoví použitie postupov zabezpečujúcich vierohodnosť pôvodu a neporušenosť obsahu údajov,

d/ iný spôsob zabezpečujúci vierohodnosť pôvodu a neporušenosť obsahu faktúry.

Podľa § 72 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, platiteľ je povinný vyhotoviť faktúru podľa tohto zákona pri

a/ dodaní tovaru alebo služby s miestom dodania v tuzemsku inej zdaniteľnej osobe alebo právnickej osobe, ktorá nie je zdaniteľnou osobou.

Podľa § 74 ods. 1 písm. a/ až i/ vyššie citovaného zákona, faktúra vyhotovená osobou podľa § 72 musí obsahovať

a/ meno a priezvisko zdaniteľnej osoby alebo názov zdaniteľnej osoby, adresu jej sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava, a jej identifikačné číslo pre daň, pod ktorým tovar alebo službu dodala, b/ meno a priezvisko príjemcu tovaru alebo služby alebo názov príjemcu tovaru alebo služby, adresu jeho sídla, miesta podnikania, prevádzkarne, bydliska alebo adresu miesta, kde sa obvykle zdržiava, a jeho identifikačné číslo pre daň, pod ktorým mu bol dodaný tovar alebo pod ktorým mu bola dodaná služba, c/ poradové číslo faktúry, d/ dátum, keď bol tovar alebo služba dodaná, alebo dátum, keď bola platba prijatá, ak tento dátum možno určiť a ak sa odlišuje od dátumu vyhotovenia faktúry, e/ dátum vyhotovenia faktúry, f/ množstvo a druh dodaného tovaru alebo rozsah a druh dodanej služby, g/ základ dane pre každú sadzbu dane, jednotkovú cenu bez dane a zľavy a rabaty, ak nie sú obsiahnuté v jednotkovej cene, h/ uplatnenú sadzbu dane alebo oslobodenie od dane; pri oslobodení od dane sa uvedie odkaz na ustanovenie tohto zákona alebo smernice Rady 2006/112/ ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v platnom znení alebo slovná informácia "dodanie je oslobodené od dane", i/ výšku dane spolu v eurách, ktorá sa má zaplatiť, okrem výšky dane uplatnenej podľa osobitnej úpravy v § 66.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, platiteľ je povinný uchovávať a/ kópie faktúr, ktoré vyhotovil alebo ktoré vyhotovil v jeho mene a na jeho účet odberateľ alebo tretia osoba, a prijaté faktúry vyhotovené zdaniteľnou osobou alebo treťou osobou v jej mene a na jej účet po dobu desiatich rokov nasledujúcich po roku, ktorého sa týkajú.

41. Podľa § 3 ods. 1, 2, 3, 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 03. 2020, teda i v čase rozhodovania žalovaného, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon, viacero právnych úkonov alebo iné skutočnosti uskutočnené bez riadneho podnikateľského dôvodu alebo iného dôvodu, ktorý odráža ekonomickú realitu, a ktorých najmenej jedným z účelov je obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, sa pri správe daní neprihliada.

Podľa § 24 ods. 1, 2, 3, 4 vyššie citovaného zákona, daňový subjekt preukazuje

a/ skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, 2)

b/ skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane pri správe daní,

c/ vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

Ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 44 ods. 1 vyššie citovaného zákona, daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov.

1) Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie jej účelu.

Podľa § 63 ods. 2, 5 vyššie citovaného zákona, rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis 1) neustanovuje inak.

Rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tento zákon neustanovuje inak. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami daňového subjektu, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, podľa ktorých sa rozhodovalo.

Podľa § 74 ods. 2, 4 vyššie citovaného zákona, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne; odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania dopĺňať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

Odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

42. Úlohou správneho súdu bolo posúdiť správnosť postupu a právnych záverov daňových orgánov pri rozhodovaní o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty u žalobcu za zdaňovacie obdobie apríl 2014 v sume 2.000,- eur (rozdiel medzi daňou vyrubenou v daňovom priznaní žalobcu vrátane dodatočného daňového priznania za vyššie uvedené zdaňovacie obdobie, t. j. 15.883,01 eur a daňou zistenou správcom dane vo vyrubovacom konaní, t. j. 17.883,01 eur) po daňovej kontrole vykonanej u žalobcu v období od 06. 11. 2017 do 07. 01. 2019 (s prerušením od 27. 08. 2018 do 16. 11. 2018 z dôvodu podania žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií do Českej republiky) a zistiť, či daňové orgány pri rozhodovaní v danej veci vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu pri vyslovení záveru, že žalobca nesplnil zákonom stanovené podmienky pre vznik nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty a nepreukázal uskutočnenie zdaniteľného plnenia zo strany ním deklarovaného dodávateľa - spoločnosti FLER spol. s r. o.

43. Medzi účastníkmi konania bol sporný výklad vyššie uvedených ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a to, či žalobcovi vznikol nárok na uplatnenie odpočítania dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2014 pri ním tvrdenom dodaní plnenia podľa faktúry č. 3004201403 zo dňa 30. 04. 2014 s dátumom vzniku daňovej povinnosti dňa 30. 04. 2014 od spoločnosti FLER spol. s r. o. v sume 12.000,- eur (z toho cena bez dane z pridanej hodnoty v sume 10.000,- eur a daň z pridanej hodnoty v sume 2.000,- eur). Predmetom tejto faktúry boli reklamno-propagačné služby na spravodajskom portály www.netky.sk a konkrétne „úvodná stránka (www.netky.sk) reklama - elektronický reklamný banner s odkazom mesiac apríl 2014“. Žalobca v podanej žalobe namietal najmä nesprávne právne posúdenie, nedôvodné prenesenie dôkazného bremena, vykonanie dokazovania nezákonným spôsobom, pričom tvrdil, že právne závery rozhodnutí daňových orgánov si odporujú a skutkový stav veci nebol zistený dostatočne.

44. Pri posudzovaní námietok žalobcu správny súd vychádzal z administratívneho spisu, ktorý mu bol predložený a v ktorom sa nachádza vyššie označená faktúra. Jej predloženie je však len jednou z podmienok pre uznanie odpočítania dane z pridanej hodnoty, ale nie je tým ešte preukázaná realita a realizácia obchodnej transakcie zo strany tam uvedeného dodávateľa, pretože technicky je dnes možné vyhotoviť akýkoľvek doklad a na akékoľvek plnenie bez ohľadu na to, či plnenie deklarované v dokladoch bolo i reálne uskutočnené alebo nie. Teda akékoľvek doklady bez reálneho preukázania zdaniteľného plnenia zo strany dodávateľa nie sú dôkazom o tom, že určité plnenie bolo i reálne uskutočnené daňovým subjektom uvedeným na faktúre ako dodávateľ.

45. Zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov stanovil pre dokazovanie nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty prísnejšie podmienky ako pri iných druhoch daní a tieto podmienky sú uvedené v ust. § 49 ods. 1, 2 písm. a/ až d/ ako i v ust. § 51 ods. 1 písm. a/ až d/ vyššie citovaného zákona. Jedná sa o hmotno-právne podmienky a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Vzhľadom na ľahkú zneužiteľnosť tohto nároku zákonodarca požaduje, aby platiteľ tejto dane, ktorý si podľa daňového priznania uplatňuje nárok na odpočítanie dane, bol schopný preukázať, že zdaniteľný obchod bol reálne uskutočnený tak, ako je deklarovaný v daňovom doklade, teda v tomto prípade vo vyššie označenej faktúre vystavenej spoločnosťou FLER spol. s r. o. ako dodávateľom fakturovanej služby s dátumom vzniku daňovej povinnosti dňa 30. 04. 2014. Z ust. § 49 ods. 1 vyššie citovaného zákona jednoznačne vyplýva, že právo odpočítať daň z tovaru vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare vznikla daňová povinnosť inému daňovému subjektu. Uvedené znamená, že žalobca by si mohol odpočítať daň z pridanej hodnoty v prípade dodávky plnenia, ktoré mu mal dodať ním deklarovaný poskytovateľ služby ako dodávateľ, t. j. FLER spol. s r. o. len v prípade, ak by pri tejto dodávke vznikla označenému dodávateľovi daňová povinnosť.

S poukazom na označenie predmetu plnenia na faktúre č. 3004201403 s dátumom vzniku daňovej povinnosti dňa 30. 04. 2014 ako „úvodná stránka (www.netky.sk) reklama - elektronický reklamný banner s odkazom apríl 2014“ bolo i podľa názoru súdu potrebné vykonať dokazovanie, ktoré správca dane v potrebnom rozsahu i vykonal, a to vyžiadáním listinných dokladov, výsluchom štatutárnych zástupcov

žalobcu, svedkov, resp. i preverovaním ďalších spoločností, ktoré sa mali (mohli) na plnení poskytnutom žalobcovi podieľať.

46. Dňa 28. 03. 2018 správca dane spísal zápisnicu o ústnom pojednávaní, na ktorom bol za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu ako svedok vypočutý U. F. (bývalý konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o.). Potvrdil, že vystavil správcovi dane predložené faktúry pre žalobcu, ale nespomenul si, kto viedol účtovníctvo spoločnosti, ani na to, ako došlo k nadviazaniu obchodnej spolupráce so žalobcom. V zmysle faktúr vystavených pre žalobcu správca dane požiadal svedka o predloženie dokladu oprávňujúceho v roku 2014 prevádzkovanie portálu www.netky.sk, na čo svedok reagoval tak, že všetku dokumentáciu spoločnosti odovzdal nástupníckej spoločnosti. Taktiež uviedol, že na prevádzkovanie tohto spravodajského portálu nepotreboval žiadne oprávnenie a následne (po oznámení správcovi dane, že názov netky je chránený ochrannou známkou pod č. 244023) uviedol, že si to nepamätá, mal veľa aktivít. Tvrdil, že spoločnosť FLER spol. s r. o. mala vypracované obchodné podmienky uverejnenia reklám na spravodajskom portáli www.netky.sk a popísal proces realizácie predmetu plnenia uvedeného na faktúrach ako „reklama - elektronický banner s odkazom“ s tým, že na realizácii sa podieľal osobne a na ďalšie osoby si nespomenul. Ďalej tvrdil, že všetky faktúry boli riadne zaúčtované, čo je možné overiť na základe kontrolných výkazov a daňových priznaní v systéme finančnej správy. Správcovi dane na pojednávaní a ani dodatočne nepredložil žiadne relevantné doklady (okrem notárskej zápisnice č. N 239/2017, NZ 10839/2017, NCRIs 11067/2017 zo dňa 30. 03. 2017, predmetom ktorej bola zmluva o zlúčení nástupníckej spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s r. o. so siedmymi zanikajúcimi spoločnosťami vrátane spoločnosti FLER spol. s r. o.) preukazujúce a potvrdzujúce dôvodnosť fakturácie zo strany deklarovaného dodávateľa žalobcu.

Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 19. 04. 2018 za účasti štatutárneho zástupcu žalobcu (Mgr. R. T. - člen predstavenstva). Predmetom pojednávania bolo overenie zobrazenia reklamných bannerov na úvodnej stránke portálu www.netky.sk na CD nosičoch, ktoré tvorili súčasť faktúr od spoločnosti FLER spol. s r. o. (dodávateľ žalobcu) a ich prezretie za účelom zistenia, či sa na týchto nosičoch zobrazujú reklamné bannery spoločnosti žalobcu tak, ako je to uvedené v predmete plnenia na dodávateľských faktúrach. Splnomocnený zástupca žalobcu (Ing. C. B.) otvoril predložené CD, na ktorom našiel články uverejnené na portály [netky.sk](http://www.netky.sk) v auguste 2015, na ktorých sa nachádzala reklama spoločnosti žalobcu. Za rok 2014 ukázal printscreen obrazovky z roku 2014, kde sa nachádzala reklama spoločnosti žalobcu na stránke [netky.sk](http://www.netky.sk). Prítomný štatutárny zástupca žalobcu nemal vedomosť o tom, že by žalobca mal CD nosiče s vyobrazením reklamy spoločnosti na portály [netky.sk](http://www.netky.sk) za rok 2014. Ing. B. si vytvoril printscreen obrazovky z reklamy za august 2015.

Na pojednávaní dňa 09. 05. 2018 bol vypočutý štatutárny zástupca spoločnosti žalobcu (Ing. U. T. - predseda predstavenstva), ktorý uviedol, že si dal poradiť, aby išli do internetovej reklamy a konkrétne mu poradili tri firmy (topky, netky a tretiu si nepamätal). Spoločnosť topky mala vysokú cenu, preto sa rozhodol pre netky, ktoré mu boli poradené a reklama bola pre nich výhodná. Komunikácia prebiehala telefonicky, emailom a keď ústne, tak v spoločnosti. Neoveroval si, či jedná s oprávnenou osobou, ale pán Vince bol u nich v spoločnosti a zaujala ho jeho „odhodlanosť, ambícia, záujem rozvíjať sa“.

Dňa 28. 06. 2018 bol za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu (Ing. C. B.) vypočutý ako svedok Mgr. J. C. - obchodný riaditeľ u žalobcu, podľa ktorého mu Ing. Jančovič oznámil, že spoločnosť FLER spol. s r. o. bola vybratá na reklamnú spoluprácu. On vnímal túto spoločnosť ako [netky.sk](http://www.netky.sk). Spoločnosti FLER spol. s r. o. poskytli podklady, na základe ktorých vedeli vytvoriť reklamy na rozličné odvetvia činnosti. Nevedel, s kým menovite komunikoval, ale dvaja páni prišli v priebehu spolupráce do spoločnosti a natočili video, ktoré bolo odsúhlasené. Reklamu na internete videl, spočiatku to aj kontroloval, ale keď videl, že to tam je, tak už tomu nevenoval takú pozornosť. Dôkazom pre neho bolo, že k došlej faktúre bol priložený sumárny doklad s článkami za určité obdobie, pri ktorých bola reklama.

Z týchto výpovedí je zrejmé, že vypočuté osoby sa nevedeli konkrétne vyjadriť k obchodnému vzťahu medzi spoločnosťou FLER spol. s r. o. (dodávateľ) a odberateľom (žalobca) v zmysle faktúry č. 3004201403 zo dňa 30. 04. 2014 s dátumom vzniku daňovej povinnosti dňa 30. 04. 2014. Potvrdenie spolupráce (ako to uvádza žalobca v žalobe a vo vyjadrení zo dňa 23. 09. 2020) a vystavenie faktúry konateľom deklarovaného dodávateľa U. F. ešte nepotvrďuje dôvodnosť fakturácie za mesiac apríl 2014 a teda dodanie tam uvedenej služby/reklamy žalobcovi zo strany vyššie uvedeného dodávateľa.

Dôkazom o dodaní plnenia zo strany tohto dodávateľa nie je ani CD nosič, ktorý bol správcovi dane prezentovaný dňa 19. 04. 2018.

47. Podľa výpisu z obchodného registra príslušného súdu bola spoločnosť FLER spol. s r. o. zrušená od 30. 03. 2017 a zanikla dňom 26. 04. 2017 (deň dobrovoľného výmazu z obchodného registra) v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou SAMOS SLOVAKIA s. r. o. Správca dane výzvou zo dňa 02. 02. 2018 vyzval túto spoločnosť ako právneho nástupcu spoločnosti FLER spol. s r. o. na predloženie dokladov, ktoré sa týkajú tejto spoločnosti a jej obchodných vzťahov so spoločnosťou žalobcu, ale zásielka zaslaná spoločnosti na adresu zapísanú v obchodnom registri sa vrátila s poznámkou doručovateľa, že adresát je neznámy.

Konateľom spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. je U. P. s adresou pobytu v Českej republike a táto skutočnosť bola dôvodom toho, že správca dane prostredníctvom žalovaného požiadal českú finančnú správu o jeho vypočutie ako svedka a predloženie dokladov. Česká finančná správa oznámila, že U. P. neposkytne o firmách, v ktorých figuruje ako konateľ, žiadne informácie a ani doklady, ale pravidelne sa vyskytuje na Slovensku, kde je aj kontaktný. Na predvolanie k správcovi dane sa U. P. nedostavil, ale zaslal písomné vyjadrenie zo dňa 10. 12. 2018, v ktorom nevylúčil spoluprácu spoločnosti FLER spol. s r. o. so žalobcom s tým, že s odstupom času už nie je možné predložiť dokumentáciu a správcu dane odkázal na verejne dostupné informácie (daňové priznanie, výsledovka a pod.). Nedostavil sa ani na opakované predvolanie. Z výpisu z obchodného registra na internete možno zistiť, že osoba s menom U. P. bola, resp. je zapísaná v niekoľkých stovkách spoločností (500 spoločností), pričom dostupná aplikácia neumožňuje výpis viac ako 500 položiek.

Správca dane v predmetnej veci využil i informačný systém finančnej správy a nahliadol do daňového spisu (vrátane daňových priznaní a kontrolných výkazov) spoločnosti FLER spol. s r. o., Moiled s.r.o. a GO4IT s.r.o., ktorej právnym nástupcom bola spoločnosť WTB, s. r. o., odkiaľ si zadovážil potrebné listiny, o čom vyhotovil úradný záznam zo dňa 12. 06. 2019. Z týchto listín (kontrolných výkazov) vyvodil záver, že spoločnosť FLER spol. s r. o. si v zdaňovacom období apríl 2014 uplatnila odpočítanie dane z pridanej hodnoty len z faktúr od dodávateľa Moiled s.r.o. a tento si uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty len z faktúr od spoločnosti GO4IT s.r.o., ktorá za zdaňovacie obdobie II. štvrtroku 2014 podala daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty s výsledným vzťahom k štátnemu rozpočtu v sume 248,81 eur. Na využitie poznatkov z informačného systému finančnej správy odkazoval správcu dane i U. F. ako bývalý konateľ spoločnosti FLER spol. s r. o. a taktiež i U. P. ako konateľ spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o., ktorá je právnym nástupcom spoločnosti FLER spol. s r. o.. Zistenia z tohto informačného systému jednoznačne preukazujú, že vyššie uvedené spoločnosti v zdaňovacom období apríl 2014 deklarovali obchodovanie len medzi nimi navzájom, čo nasvedčuje existencii obchodného reťazca medzi nimi a čo konštatovali i daňové orgány vo svojich rozhodnutiach. V tejto súvislosti nemožno opätovne nespomenúť, že spoločnosť FLER spol. s r. o. zrušená od 30. 03. 2017 a zanikla dňom 26. 04. 2017 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou SAMOS SLOVAKIA s. r. o.. Spoločnosť Moiled s.r.o. bola zapísaná do obchodného registra dňa 11. 01. 2014 a zrušená od 15. 12. 2015 a dňa 05. 03. 2016 bola dobrovoľne vymazaná z obchodného registra v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou LesSem s.r.o., ktorá bola zrušená od 20. 07. 2017 a dňa 19. 08. 2017 bola dobrovoľne vymazaná z obchodného registra. Jej právnym nástupcom je od 19. 08. 2017 spoločnosť JKH PLUS s.r.o. Spoločnosť GO4IT s.r.o. bola zapísaná do obchodného registra dňa 23. 06. 2011, zrušená bola dňa 27. 03. 2015 a vymazaná z obchodného registra dňa 11. 04. 2015 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou WTB, s. r. o.. Táto spoločnosť bola zrušená dňa 22. 03. 2017 a ex offo vymazaná z obchodného registra dňa 17. 05. 2017. Za zmienku stojí i skutočnosť, že spoločníkom spoločnosti FLER spol. s r. o., SAMOS SLOVAKIA s. r. o., Moiled s.r.o., LesSem s.r.o., JKH PLUS s.r.o. je, resp. bola spoločnosť EC4B INTERNATIONAL INC. 196TH ST SW 201 7127 Lynnwood, Washington 980 36 Spojené štáty americké a tieto zistenia uvádzali i daňové orgány vo svojich rozhodnutiach.

48. S poukazom na vyššie uvedené dôkazy, najmä výpoveď U. F., výpovede štatutárnych zástupcov žalobcu, resp. zamestnanca žalobcu, správca dane vyvodil záver, že tieto nepotvrdzujú dôvodnosť vystavenia faktúry zo strany deklarovaného dodávateľa (FLER spol. s r. o.) pod č. 3004201403 zo dňa 30. 04. 2014 pre žalobcu ako odberateľa, predmetom ktorej bolo dodanie služby s označením „úvodná stránka (www.netky.sk) reklama - elektronický reklamný banner s odkazom apríl 2014“. Samotná faktúra a ani samotné dodanie služieb fakturovaných predmetnou faktúrou nie sú sami o sebe dôkazom o tom, že fakturované služby boli žalobcovi dodané dodávateľom uvedeným na faktúre, a

teda dodávateľom, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty. Výsledkom preverenia deklarovaného zdaniteľného obchodu správcou dane bolo zistenie, že žalobca vierohodne nepreukázal reálne dodanie fakturovaných služieb práve od deklarovaného dodávateľa uvedeného na predmetnej faktúre vystavenej v rámci preverovaného zdaniteľného obchodu. Správca dane v predmetnej veci vykonal i ďalšie dokazovanie (okrem iného zamerané i na zisťovanie vlastníka, registrátora a držiteľa domény netky.sk, zisťovanie cenových relácií poskytnutej služby u iných poskytovateľov v kontrolovanom zdaňovacom období, preukazovanie existencie obchodného reťazca a pod.) a rozsiahlo popísal jednotlivé vykonané dôkazy, tieto vyhodnotil, uviedol, aké skutočnosti z nich zistil a aké skutkové závery z nich vyvodil a rovnako postupoval i žalovaný. Nie všetky skutočnosti, z ktorých daňové orgány pri svojom rozhodovaní vychádzali, majú rovnakú preukaznú silu, pričom niektoré podklady a dôkazy možno označiť ako kľúčové a niektoré spĺňajú podpornú funkciu. Podľa názoru správneho súdu je ale podstatné zistenie, že všetky zhromaždené podklady predstavujú presvedčivý a vnútorne nerozporný, konzistentný dôkaz, dostatočne relevantný pre rozhodnutie správcu dane v predmetnej veci.

Základom rozhodnutia správcu dane ako i rozhodnutia žalovaného je zistenie, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná existencia obchodného vzťahu medzi spoločnosťou FLER spol. s r. o. ako dodávateľom a žalobcom ako odberateľom v zdaňovacom období apríl 2014, teda nebolo preukázané dodanie plnenia v zmysle faktúry zo dňa 30. 04. 2014. Žalobca v konaní nepreukázal, že plnenie (poskytnutie služieb) deklarované predmetnou faktúrou bolo reálne uskutočnené a poskytnuté práve spoločnosťou FLER spol. s r. o.. Pokiaľ žalobca nepreukázal, že obchod deklarovaný predmetnou faktúrou bol reálne uskutočnený tak, že fakturované plnenie mu skutočne poskytol práve ten dodávateľ, ktorý je uvedený na danej faktúre, nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti dodávateľa, t. j. spoločnosti FLER spol. s r. o. v zmysle ust. § 19 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. a žalobcovi nevzniklo právo na odpočítanie dane v zmysle ust. § 49 tohto zákona. Rozhodnutie správcu dane, ako aj rozhodnutie žalovaného, ktorý rozhodnutie správcu dane potvrdil, je i podľa názoru súdu výsledkom správneho právneho posúdenia veci.

49. Žalovaný a ani správca dane v administratívnom konaní nespochybňovali tú skutočnosť, že služby fakturované faktúrou č. 3004201403 zo dňa 30. 04. 2014 boli žalobcovi dodané. Na základe vykonaného dokazovania však dôvodne konštatovali, že nebolo preukázané poskytnutie fakturovaného plnenia žalobcovi práve spoločnosťou FLER spol. s r. o., a teda nebola preukázaná dôvodnosť uplatneného odpočítania dane z pridanej hodnoty na základe uvedenej faktúry. Zistenia daňových orgánov, resp. ich konštatovania v rozhodnutiach si podľa názoru správneho súdu neodporujú a ani nevykazujú znaky arbitrárnosti, ako to tvrdí žalobca v žalobe. Konštatovanie, že dodanie plnenia žalobcovi zo strany dodávateľa deklarovaného na predmetnej faktúre nebolo preukázané, ešte neznamená, že toto plnenie nemohlo byť žalobcovi poskytnuté iným subjektom ako dodávateľom, ale nie je úlohou správcu dane v rámci daňovej kontroly tohto dodávateľa vyhľadávať. Z ust. § 49 ods. 1, 2 písm. a/, ust. § 51 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. jednoznačne vyplývajú podmienky, za akých si žalobca môže uplatniť odpočítanie dane z pridanej hodnoty, pričom základnou podmienkou je, aby išlo o služby, ktoré mu naozaj boli dodané konkrétnym platiteľom tejto dane. Úlohou správcu dane pri posudzovaní opodstatnenosti uplatneného nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty bolo vychádzať nielen z formálnej stránky daňového dokladu (faktúry) predloženého žalobcom ako platiteľom tejto dane, ale aj zistiť, či tento doklad i po materiálnej stránke je odrazom skutočností, ktoré deklaruje, teda okrem iného i to, či tam uvedené plnenie dodal tam uvedený dodávateľ. Nie je však jeho povinnosťou zisťovať, od ktorého iného dodávateľa žalobca plnenie službu v skutočnosti prevzal, alebo akým spôsobom ju získal, pokiaľ skutkové zistenia správcu dane získané vykonaným dokazovaním (46., 47. a 48. bod tohto rozsudku) nepreukazujú tvrdenie žalobcu o tom, že predmetné plnenie mu dodala ním uvádzaná spoločnosť. Uskutočnenie zdaniteľného plnenia je základnou podmienkou pre uplatnenie odpočítania dane. V prípade, ak zdaniteľné plnenie podľa faktúry nie je uskutočnené dodávateľom na nej uvedeným, potom len formálna existencia faktúry a preukazovanie jej zaplatenia, nie sú predpokladom pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z.. Podmienky uvedené v ust. § 49 ods. 1, 2 písm. a/ a v ust. § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočítanie dane. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani pri dobromyseľnosti platiteľa. Zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužiteľnosť), aby platiteľ, ktorý si uplatňuje nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, preukázal existenciu podmienok, ktoré stanovil pre nárok na odpočítanie dane. Samotná faktúra je dokladom na uplatnenie práva na odpočítanie dane v zmysle ust. § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. iba vtedy, ak je nespochybniteľne preukázané,

že k uskutočneniu zdaniteľného plnenia fakticky došlo tak, ako je deklarované vo faktúre, a to vo všetkých znakoch uskutočneného zdaniteľného plnenia, t. j. v právnej skutočnosti, objekte ako aj subjekte.

K uvedenému správny súd, odkazujúc aj na právne vety rozsudku Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6Sžfk/39/2017, ktorý je len jedným z rozhodnutí ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, uvádza, že pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre (túto skutočnosť správny súd v prejednávanej veci osobitne zdôrazňuje). V tomto prípade dôkazná povinnosť zaťažuje daňový subjekt (žalobcu), a teda je jeho povinnosťou preukázať všetky ním tvrdené skutočnosti. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Daň z pridanej hodnoty je ľahko zneužiteľná, preto každý subjekt pri svojom podnikaní musí byť dostatočne predvídavý a obozretný, aby reálny obsah faktúry mohol preukázať aj inými dôkazmi pred daňovými orgánmi. V prípade dôvodného spochybnenia dodávateľa uvedeného na faktúre (ako tomu bolo v tomto prípade) je potrebné, aby sám daňový subjekt preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia, aby zabránil tomu, že sa ocitne v kolotoči fiktívnych zdaniteľných plnení zneužívajúcim právo poskytované zásadou neutrality dane z pridanej hodnoty. Správny súd ďalej uvádza, že ust. § 24 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. upravuje povinnosť daňového subjektu preukazovať skutočnosti uvedené v tomto ustanovení pod. písm. a/ až c/, pričom správca dane nie je povinný označovať dôkazy, ktoré má daňový subjekt predložiť.

V prejednávanej veci nebolo v administratívnom konaní preukázané poskytnutie služieb zo strany dodávateľa deklarovného na predmetnej faktúre, ktorý faktúru žalobcovi vystavil, teda spoločnosťou FLER spol. s r. o.. Za týchto okolností bolo potom na žalobcovi, aby preukázal reálny obsah faktúry č. 3004201403 zo dňa 30. 04. 2014 inými dôkazmi pred daňovými orgánmi, čo žalobca v prejednávanej veci nesporne neurobil, nakoľko nepreukázal, že plnenie, za ktoré mu bola vystavená predmetná faktúra, bolo poskytnuté práve spoločnosťou FLER spol. s r. o. ako vystaviteľom faktúry. Daňový subjekt ako platiteľ dane z pridanej hodnoty má možnosť si obstarat' dostatočný počet dôkazov (a to už v rámci realizácie deklarovného obchodného vzťahu), ktoré zabezpečia preukázateľnosť uskutočneného zdaniteľného plnenia správcovi dane, ktorý v rámci daňovej kontroly preveruje skutočnosti rozhodujúce pre určenie dane. Preukázanie materiálnej existencie zdaniteľného plnenia a jeho použitie platiteľom dane na uskutočňovanie zdaniteľných plnení je esenciálnou podmienkou pre jej odpočítanie. Pri preukazovaní je významný aj charakter zdaniteľného plnenia. Odpočítanie dane nenastáva ex lege, ale je právom platiteľa dane v zmysle ust. § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z., ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou platiteľa dane. Prenos dôkaznej povinnosti z daňového subjektu na správcu dane je výnimkou, ktorá je ustálená rozhodovacou činnosťou vnútroštátnych súdov a judikatúrou Súdneho dvora EÚ.

50. Pokiaľ ide o rozloženie a prenesenie dôkazného bremena, ktoré žalobca namietal, správny súd zdôrazňuje, že v daňovom konaní platí zásada, podľa ktorej daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov ním vedených, avšak nie je možné od daňového subjektu požadovať preukázanie skutočností, na ktorých sa sám nepodieľal. Daňový subjekt vyčerpá vlastné dôkazné bremeno, ak disponuje existenciou materiálneho plnenia, má tomu zodpovedajúcu faktúru a prílohy s podrobným položkovitým opisom druhu a ceny dodaných služieb (tovarov) od určitého dodávateľa. Na preukázanie opaku v dôsledku skutočností, ktoré nastali u platiteľovho dodávateľa a jeho subdodávateľov znáša dôkazné bremeno i dôkaznú núdzu správca dane. Dôkazné bremeno preukazujúce uskutočnenie zdaniteľného plnenia leží predovšetkým na daňovom subjekte, pritom nemožno opomenúť, že cieľom uznaným a podporovaným šiestou smernicou Rady Európskej únie o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty je boj proti podvodom, daňovým únikom a prípadom zneužívania. Plnenia, ktoré nie sú samé osebe poznačené podvodom vo vzťahu k dani z pridanej hodnoty, predstavujú dodávku tovarov uskutočnenú osobou podliehajúcou dani konajúcou ako takou a hospodársku činnosť, ak spĺňajú objektívne kritériá, a to bez ohľadu na úmysel iného subjektu ako dotknutého platiteľa dane, ktorý je súčasťou rovnakého dodávateľského reťazca, a/alebo prípadnú podvodnú povahu iného plnenia, o ktorej tento platiteľ nevedel alebo nemohol vedieť, ktoré je súčasťou tohto reťazca a ktoré predchádza alebo nasleduje po plnení uskutočnenom platiteľom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/1/2011 zo dňa 15. 03. 2011, rozsudky Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum Electronics a C-484/03 Bond House).

K prenosu dôkazného bremena z daňového subjektu, ktorý si uplatňuje právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, na správcu dane, tak ako to konštatoval NS SR napr. v rozhodnutí sp. zn. 3 Sžf 1/2011, dochádza totiž až v prípade vyčerpania vlastného dôkazného bremena daňovým subjektom. Vo veci, v ktorej bolo vydané napr. uvedené rozhodnutie NS SR (sp. zn. 3 Sžf 1/2011, sp. zn. 3 Sžf 1/2010) k vyčerpaniu vlastného dôkazného bremena daňovým subjektom došlo tým, že daňový subjekt preukázal, že tovar deklarovaný na faktúre skutočne nadobudol, a to práve od osoby uvedenej na faktúre, avšak správca dane to spochybnil v dôsledku skutočností, ktoré nastali u dodávateľa a jeho subdodávateľov. V administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie žalovaného, ktoré správny súd preskúmava v tomto súdnom konaní, však nejde o taký prípad, kedy by žalobca ako daňový subjekt vyčerpal svoje vlastné dôkazné bremeno, pričom to, v čom spočívalo neunesenie dôkazného bremena žalobcu, správny súd uviedol už vyššie, vrátane rozsahu, v akom dôkazné bremeno žalobcu zaťažovalo.

Podstatná pre rozhodnutie správcu dane ako i žalovaného v tejto veci bola skutočnosť, že žalobca bol povinný preukázať splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (uniesť dôkazné bremeno, ktorého rozsah správny súd bližšie vymedzil už v 49. bode tohto rozsudku) a toto dôkazné bremeno neunesol. Správny súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudky sp. zn. 2Sžf/4/2009, 5Sžf/63/2011, 5Sžf/52/2011, 3Sžf/100/2012), ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 78/2011-17 z 23. februára 2011, z ktorých vyplýva, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte (žalobcovi). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty), a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenie spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený.

51. Daňový subjekt uplatňujúci si odpočítanie dane z pridanej hodnoty má teda v daňovom konaní preukázať reálne vykonanie zdaniteľného plnenia konkrétnym subjektom, pretože jeho uskutočnenie a vykonanie zákon automaticky nepredpokladá. Bolo povinnosťou žalobcu v prípade, ak si uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri plnení, ktoré mu mala dodať spoločnosť FLER spol. s r. o., ako dodávateľ, aby preukázal nielen existenciu zdaniteľného plnenia (ktorú daňové orgány nespochybnili), ale aj jeho skutočné dodanie zo strany tohto dodávateľa. Cieľom daňového konania je overiť, či sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo tak, ako to tvrdí daňový subjekt. Preverovaním žalobcom tvrdených obchodných transakcií v mesiaci apríl 2014 na základe ním predloženého dokladu - faktúry správca dane zistil a konštatoval, že deklarovaná obchodná transakcia (dodávka reklamy) sa neuskutočnila tak, ako je to uvedené na žalobcom predloženej faktúre, nakoľko v priebehu daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania žalobca okrem tejto faktúry, nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci uskutočnenie zdaniteľného plnenia zo strany deklarovaného dodávateľa ako základnej podmienky pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane. Predložený CD nosič, na základe ktorého daňové orgány uznali dodanie plnenia žalobcovi, nie je dôkazom o tom, že dodanie realizovala spoločnosť FLER spol. s r. o. ako dodávateľ. Daňové orgány si urobili správny záver, že daňový doklad je z hľadiska nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty použiteľný vtedy, ak je nepochybné, že v ňom uvedené údaje odrážajú skutočnosť, teda že plnenie (dodanie reklamy) bolo i reálne dodané od dodávateľa uvedeného na predloženej faktúre.

Je povinnosťou každej zmluvnej strany, aby sa pri úprave obchodných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, pričom toto zahŕňa i povinnosť overiť si informácie a skutočnosti ohľadne obchodného partnera ako i osoby, ktorá za neho koná. Overovanie si obchodných partnerov nie je povinnosťou daňového subjektu, ale v prípade, ak si daňový subjekt uplatňuje nároky vo vzťahu k štátnemu rozpočtu, napr. uplatnenie si nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, musí byť schopný preukázať realnosť predmetného obchodu a v prípade nepreverení si obchodného partnera sa dostáva do dôkaznej núdze, ako to bolo v tomto prípade, keď žalobca nevedel preukázať reálne naplnenie tvrdeného obchodu medzi dodávateľom v zmysle predloženej faktúry a ním.

52. Hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane z pridanej hodnoty sú splnené len vtedy, ak sa reálne uskutočnilo dodanie služieb (tovaru), na ktoré sa vzťahuje faktúra, a to dodávateľom na nej uvedeným. Súdny dvor EÚ už rozhodol, že overenie existencie zdaniteľného plnenia sa musí

uskutočniť v súlade s pravidlami dokazovania vnútroštátneho práva na základe celkového posúdenia všetkých dôkazov a skutkových okolností prejednávanej veci (rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veciach C-285/11, C-642/11, C-610/19). Obchod s deklarovateľným dodávateľom, o ktorom svedčí len existencia formálnych dokladov, nevystihuje reálnu podstatu a ekonomický účel podnikania, naopak, dá sa hovoriť o podieľaní sa na zneužití práva vyplývajúceho zo zásady neutrality dane z pridanej hodnoty všetkými zúčastnenými článkami v obchodnom reťazci. Správca dane je oprávnený v prípade spochybnenia reálneho obchodu žiadať od daňového subjektu, aby preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia a starostlivosť vyplývajúcu z rizika podnikateľskej zodpovednosti za dosiahnutie účelu jeho hospodárskej činnosti. Taktiež má právo preveriť pôvod služby (tovaru) a doplneným dokazovaním odstrániť vzniknuté pochybnosti, ak vierohodnosť faktúry vo vzťahu k deklarovateľnému dodávateľovi bola na základe dokazovania spochybnená.

53. Nie je teda rozpore s právom Únie požadovať, aby daňový subjekt prijal všetky opatrenia, ktoré od neho možno rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, ktoré uskutoční, alebo prijme, nebude viesť k jeho účasti na daňovom podvode (rozsudky zo dňa 27. 09. 2007 Teleos a i. C-409/04 Zb. body 65 a 68; Netto Supermark, bod 24, ako aj zo dňa 21. 12. 2011 Vlaamse Oliemaatschappij, C-499/10 bod 25). Subjekty, ktoré prijímajú všetky opatrenia, ktoré je možné dôvodne od nich požadovať na zabezpečenie, aby ich plnenia, resp. plnenia, ktoré prijímajú, neboli poznačené podvodom, bez ohľadu na to, či ide o podvod vo vzťahu k dani z pridanej hodnoty, alebo iné podvody, musia mať možnosť spoľahnúť sa na zákonnosť týchto plnení bez toho, aby riskovali, že stratia svoje právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe (rozsudok v spojených veciach C-439/04, C-440/04 Axel Kittel a Recolta Recycling bod 51; vo veci C-384/04 bod 33).

Určenie opatrení, ktoré možno v tom-ktorom prípade požadovať od zdaniteľnej osoby uplatňujúcej si nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na zabezpečenie, aby jej plnenia neboli poznačené podvodom zo strany predchádzajúceho subjektu, závisí predovšetkým od okolností toho-ktorého prípadu vo veci samej (rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-80/11 a C-142/11 Mahagében Kft. a U. R., vo veci C-610/19 Vikingo). Žalobcovi možno vytknúť nedostatok opatrení a odbornej starostlivosti (ust. § 135a Obchodného zákonníka) pri výbere obchodného partnera (FLER spol. s r. o.), s ktorým podľa predloženej faktúry obchodoval. Zo žiadneho vyjadrenia žalobcu nevyplýva, že by si preveroval svojho obchodného partnera, či je dôveryhodný z hľadiska plnenia záväzkov, odvádzania daní a preukazovania reálneho nadobudnutia a dodania služieb, resp. tovarov. Žalobca preukazoval reálne dodanie služby v mesiaci apríl 2014 faktúrou a CD nosičom, iné doklady správcovi dane nepredkladal. Podľa predloženej faktúry žalobca spolupracoval so spoločnosťou FLER spol. s r. o. a nie s jej právnym nástupcom, t. j. spoločnosťou SAMOS SLOVAKIA s. r. o.. Pri zániku deklarovateľného bezprostredného dodávateľa žalobcu (spoločnosti FLER spol. s r. o., ktorá bola zapísaná do obchodného registra dňa 26. 11. 2013 a dobrovoľne vymazaná z obchodného registra dňa 26. 04. 2017) zlúčením na základe zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice č. N 239/2017, Nz 10839/2017, NCRIs 11067/2017 zo dňa 30. 03. 2017 imanie a všetky záväzky a pohľadávky právneho predchodcu (dodávateľa žalobcu) prechádzajú na jeho právneho nástupcu, teda spoločnosť SAMOS SLOVAKIA s. r. o., vrátane daňových a účtovných dokladov (§ 69, § 69a Obchodného zákonníka). Správca dane preto odôvodnene preveroval reálne uskutočnenie zdaniteľného obchodu u vyššie uvedeného právneho nástupcu (ktorý bol nekontaktný) ako i u konateľa právneho nástupcu, ktorý má disponovať informáciami a listinami na to potrebnými. Vzhľadom na nekontaktnosť právneho nástupcu deklarovateľného dodávateľa správca dane predvolal ako svedka bývalého konateľa zaniknutej spoločnosti FLER spol. s r. o., ktorého vyzval i na predloženie listín. Bývalý konateľ U. F. tvrdil, že zdaniteľný obchod prebehol, no nepredložil o tom žiadne dôkazy tvrdiac, že ich odovzdal pri zlúčení spoločnosti so spoločnosťou SAMOS SLOVAKIA s. r. o.. Svedok podľa názoru súdu nevedel podať potrebné konkrétne informácie o deklarovanom obchode so žalobcom a jeho predmete, ktoré by ako bývalý konateľ dodávateľa mal mať. Rovnako sa konkrétne nevedeli vyjadriť ani štatutárni zástupcovia žalobcu, ani zamestnanec spoločnosti žalobcu, ktorý bol vypočutý ako svedok.

Skutočnosť, že tvrdenia zástupcov žalobcu a svedka U. F. nebolo možné overiť v účtovnej evidencii spoločnosti SAMOS SLOVAKIA s. r. o. ako právneho nástupcu deklarovateľného dodávateľa žalobcu, nemožno pričítať na vrub správcu dane. Daňové orgány preverujú len správnosť výšky daňovými subjektami priznanej daňovej povinnosti, príp. uplatnených nárokov na odpočítanie dane, ale nezisťujú, ako sa deklarované zdaniteľné obchody v skutočnosti odohrali, pretože toto je dôkazná povinnosť daňového subjektu, ktorý si nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty uplatňuje. Nie je povinnosťou

správca dane presne označiť subjekt, od ktorého žalobca alebo jeho dodávateľ deklarované plnenie v skutočnosti nadobudol.

Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že žalobca nevykonal dostatočnú starostlivosť na preverenie svojho obchodného partnera, s ktorým začal obchodovať už v apríli 2014 po pomerne krátkej dobe jeho existencie (od 26. 11. 2013, kedy bol zapísaný do obchodného registra) a pôsobenia na trhu. Žalobca nepredložil v rámci daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania žiadne dôkazy o tom, akým spôsobom si overoval obchodného partnera, najmä vzhľadom na jeho pomerne krátke obdobie pôsobenia na trhu, nepredložil žiadne dôkazy o overovaní tvrdenej cenovej výhodnosti dodávateľa, žiadnu cenovú ponuku, pričom v tomto smere nepostačuje ničím nepodložené tvrdenie o vysokej cene plnenia od iného subjektu. Následky svojho neobzretného konania, spočívajúce v pochybnostiach o dodávateľovi služby, potom musí žalobca znášať sám (rozsudky Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-439/04, C-440/04 Axel Kittel a Recolta Recycling, C-384/04, Teleos a i., C-409/04, Netto Supermarkt, Vlaamse Oliemaatschappij, C-499/10).

54. K námietke žalobcu spočívajúcej v tom, že žalovaný neuviedol relevantné dôvody a zistenia, na základe ktorých by žalobca vedel alebo mohol vedieť o údajnom podvodnom konaní svojho dodávateľa, resp. že existencia údajného podvodného konania nebola zo strany žalovaného preukázaná, správny súd uvádza, že rozhodnutia daňových orgánov v predmetnej veci jednoznačne vychádzajú z toho, že nebolo preukázané reálne dodanie plnenia zo strany deklarovaného dodávateľa žalobcovi. Reálny základ zdaniteľného plnenia priamo medzi deklarovaným dodávateľom a žalobcom teda nebol preukázaný a v takom prípade nie je potrebné preukazovanie vedomosti žalobcu o jeho účasti na podvodnom konaní alebo na zneužití práva, keďže práve ním deklarované prijaté zdaniteľné plnenia nespĺňajú podmienky podľa ust. § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. (napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk/10/2020, 4Sžfk/23/2020, 5Sžfk/14/2020). Správny súd nepovažuje za dôvodnú ani ďalšiu námietku žalobcu o tom, že daňové orgány nepreukázali, s akými komoditami, resp. službami mal údajný obchodný reťazec spoločností obchodovať. Tvrdenie o existencii obchodného reťazca daňové orgány vyvodili z kontrolných výkazov spoločností FLER spol. s r. o., Moiled s.r.o. a GO4IT s.r.o. na základe zistení, že spoločnosť FLER spol. s r. o. si v zdaňovacom období apríl 2014 (ako i v ďalších kontrolovaných obdobiach) uplatnila odpočítanie dane z faktúry od spoločnosti Moiled s.r.o. ako dodávateľa a táto spoločnosť si v uvedenom zdaňovacom období (rovnako ako i v ďalších kontrolovaných obdobiach) uplatnila odpočítanie dane z faktúr od spoločnosti GO4IT s.r.o. ako dodávateľa a táto v II. štvrtroku 2014 podala daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, v ktorom uviedla výsledný vzťah k štátnemu rozpočtu v sume 248,81 eur. Vzhľadom na následné zmeny, ktoré nastali v uvedených spoločnostiach (47. bod tohto rozsudku) nebolo možné, aby správca dane zadovážal faktúry od týchto spoločností (i keď sa o to v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania pokúsil), z ktorých by bol zrejmy predmet obchodovania medzi nimi. Toto ale nemožno považovať za dôkaznú núdzu na strane daňových orgánov a pričítať na ich ľarchu. Podstatná v predmetnej veci je tá skutočnosť, že nepriznanie uplatneného odpočítania dane z pridanej hodnoty daňové orgány nezaložili na tvrdenej existencii obchodného reťazca, ale na tom, že žalobca jednoznačne neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal reálne dodanie plnenia zo strany ním deklarovaného dodávateľa.

55. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dal do pozornosti správneho súdu rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-610/19, ktorý podľa názoru žalobcu možno aplikovať v predmetnej veci. Taktiež poukázal na rozsudok iného senátu tohto súdu v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 26S/22/2020 zo dňa 09. 09. 2021, ktorý sa rovnako týka žalobcu a žalovaného a ktorým tunajší súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako i správca dane v obdobnej veci týkajúcej sa iného zdaňovacieho obdobia (január 2015). K týmto rozsudkom správny súd uvádza, že rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-610/19 na jednej strane nespochybňuje, že hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane z pridanej hodnoty sú splnené len vtedy, ak sa skutočne uskutočnilo dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb, na ktoré sa vzťahuje faktúra. Overenie existencie zdaniteľného plnenia sa musí uskutočniť v súlade s pravidlami dokazovania vnútroštátneho práva na základe celkového posúdenia všetkých dôkazov a skutkových okolností prejednávanej veci a odkazuje na svoj rozsudok vo veci C-285/11, C-18/13, C-446/15. Na druhej strane Súdny dvor EÚ tvrdí, že zásada zákazu zneužitia práva v oblasti dane z pridanej hodnoty zakazuje len vyslovene umelé konštrukcie zbavené hospodárskej reality s jediným cieľom dosiahnuť daňovú výhodu, ktorej poskytnutie by bolo v rozpore s cieľmi smernice Rady 2006/112.

V predmetnej právnej veci správca dane neuznal žalobcom uplatnené odpočítanie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2014 nie preto, že deklarovaný dodávateľ nemal dostatok potrebných materiálnych a ľudských zdrojov na poskytnutie služby žalobcovi (tak ako to je vo veci C-610/19) alebo žeby neboli dodržané predpisy v oblasti účtovníctva. Dôvodom neuznania uplatneného odpočítania dane z pridanej hodnoty, bola celkom jednoznačne skutočnosť, že žalobca v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ žiadnym spôsobom nepreukázal, či a akým spôsobom si preveril spoločnosť dodávateľa, ale hlavne nepreukázal realnosť dodania zo strany deklarovaného dodávateľa. Neobstojí obrana žalobcu, ktorý s odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ namietal vyvodzovanie zodpovednosti voči nemu za porušovanie povinností iného daňového subjektu. Závery vychádzajúce z judikatúry Súdneho dvora EÚ je potrebné aplikovať s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom prípad žalobcu, ktorý v rámci priameho obchodného vzťahu s deklarovaným dodávateľom nepostupoval s náležitou obozretnosťou a nedokázal preukázať dodanie plnenia práve týmto dodávateľom, takými okolnosťami nie sú. V okamihu, kedy správca dane spochybní dôveryhodnosť údajov v daňovom priznaní, musí daňový subjekt v daňovom konaní preukázať, že k realizácii plnenia skutočne došlo tak, ako deklaruje, v tomto prípade deklarovaným dodávateľom, čo žalobca v predmetnej veci neurobil.

Správny súd pri prejednávaní žaloby žalobcu proti rozhodnutiam daňových orgánov, ktoré sa týkali zdaňovacieho obdobia apríl 2014 sa nestotožnil s právnymi závermi uvedenými v 75. až 82. bode rozsudku tunajšieho súdu v konaní pod sp. zn. 26S/22/2020 zo dňa 09. 09. 2021. V predmetnej veci nemožno vychádzať z toho, že obchod, ktorý bol predmetom fakturácie nebol hlavným predmetom činnosti žalobcu a táto skutočnosť nemôže mať žiadny vplyv na postup žalobcu pri preukazovaní zákonom stanovených podmienok na uplatnenie odpočítania dane z pridanej hodnoty a následne ani na postup správcu dane pri vykonávaní daňovej kontroly u žalobcu. Zo skutočnosti, že deklarovaný obchod nebol hlavným predmetom jeho činnosti nemožno vyvodiť žiadne „úľavy“ pri preukazovaní dôvodnosti uplatneného nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Správny súd pri rozhodovaní v tejto veci samozrejme reflektuje judikatúru Súdneho dvora EÚ, ale je toho názoru, že pokiaľ nebolo preukázané dodanie plnenia zo strany deklarovaného dodávateľa žalobcovi, nebolo povinnosťou daňových orgánov preukazovať, že žalobca sa zúčastnil na daňovom podvode, alebo o ňom vedel, príp. mal vedieť (rozsudok tunajšieho súdu v konaní pod sp. zn. 26S/22/2020 zo dňa 09. 09. 2021 vychádzal práve z takejto povinnosti daňových orgánov, ako to vyplýva z bodu 75).

56. Správny súd sa v predmetnej veci, vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia, vyplývajúce z vykonaného dokazovania a ich právne posúdenie, stotožnil so záverom žalovaného, že v danom prípade žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že zdaniteľný obchod bol reálne uskutočnený práve osobou uvedenou na faktúre, a preto mu ani nemôže byť uplatnenie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z predmetnej faktúry uznané ako oprávnené.

57. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že správca dane postupoval správne a v zmysle zákona, keď žalobcovi rozhodnutím zo dňa 16. 09. 2019 vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2014 v sume 2.000,- eur. Správne postupoval i žalovaný, keď rozhodnutie správcu dane zo dňa 16. 09. 2019 potvrdil podľa ust. § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplýva, že daňové orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť. Záver správcu dane a žalovaného, ktorý urobili a ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov platnom v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia, pričom súd nezistil ani žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihliadať. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko, čo i využil a na svojich procesných právach nebol žiadnym spôsobom poškodený.

58. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa ust. § 190 SSP.

59. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol) nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli.

60. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.